

Cena
1,35 eiro
Nr. 26
(11 861)

→ 6. lpp.

Volejbolists **Dāvis Andersons** no sapņu komandas: „Jābūt daudzpusīgam, vajag gribasspēku, vēlmi būt labākam. Es visu daru uz 100 procentiem.”

Pārbauda makšķerniekus

Trešdienas, 29. marta, rītā makšķernieku Ventā nebija daudz. Licence bija visiem sastaptajiem – gan internetā iegādāta, gan bez maksas saņemta Kuldīgas novada pašvaldības policijā.

Ja upē pamanāt mākslīgi veidotu aizsprostu vai krāvumu, jāziņo pašvaldības policijai pa tālr. **28881288** vai ziņa un attēls jāšūta lietotnē *WhatsApp*.

Gatis Zaks atbraucis no Limbažiem un darbojas Ventā pie topošā Kuldīgas skatu torņa. Policijas reida laikā viena zivs jau rokā. „Manā pusē ir Salaca, bet tur vimbas nav tik lielas – te makšķerēt ir lielāks kārdinājums.”

Policijas inspektori Oskars Linkovskis, Ainārs Plāts un Santa Lauriņa reidā pārbaudīja, vai noteikumi tiek ievēroti. No vecā kjeģeļu tilta Kuldīgā līdz Abavas ietekai noteikta licencētā makšķerēšana. Reidi notiekot katru dienu, un vairāk zivju ķērāju esot sastopami nedēļas nogalēs.

Reida rītā pie smilšalām satiktie Māris Egle un Aivars Geruļskis jau posās mājup. M.Egle no Saldus braucot makšķerēt reizi nedēļā, kad ir brīvs laiks. Šoreiz zivis neķērās: „Pie upes biju agri – 5.30. Izskatās, ka šopavasār vēl par agri – ir auksts laiks. Te esmu pirmoreiz, parasti braucu aiz Zlēku tilta.” A.Geruļskim lomā četras vimbas. Pēc noteikumiem drīkst paturēt septiņas vimbas, vienu taimiņu, ja iegādāta taimiņa ķeršanas licence, bet lašus paturēt nedrīkst.

Dzintars Krasliņņikovs ir apņēmības pilns turpināt: „Pagaidām neviens zivs nav noķerts. Es jau makšķerēšanas vietu pamainīju – ceru, ka te ķersies labāk. Šogad te esmu otro reizi. Februārī atļauto normu – septiņas vimbas – saķēru, bet tam veltīju visu dienu.” Dzintars secina: no šīm zivīm iznāk supergaršīgas kotletītes.

Ventā pie vecās pirts kuldīdznieks Gunārs Jansons, inspektoriem pienākot, tieši izvelk skaistu vimbu. Bet šī diena lielam lomam neesot piemērotākā: „Saulē, vējš, tāpēc neķeras.” Viņš zivis kārdina ar baltajiem tārpiem, kas pirkti veikalā, bet citreiz sarokot slietas. Viņš pie upes esot katru brīvu brīdi. Kopā ar viņu ir Āris Meiris, arī kaislīgs makšķernieks: „Kad ir laiks, tad nāku.” Lomu

fīrot un pagatavojot paši – tā goda lieta. Un viņš uzskaita, kādos veidos tik vimbas nevar pasniegt: žāvētas, tomātu mērcē marinētas un vēl dažādas.

Licences var iegādāties vietnē www.manacope.lv vai mobilajā lietotnē *Mana cope* sadaļā *Copes kartes un licences*. Bezmaksas atļauja pienākas invalīdiem, maznodrošinātajiem un trūcīgajiem, politiski represētajiem, tiem, kuri vecāki par 65 gadiem, bērniem līdz 16 gadiem, kā arī Ventas krastiem pieguļošo zemju īpašniekiem un viņu ģimenes locekļiem. Tās var saņemt pašvaldības policijā, Rumbas un Padures pagasta pārvaldē.

Laila Liepiņa, Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Svētdien – Pūpolsvētdiena.

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Kuldīgas iecirkņa prāvesta Gunta Apriņa pārdomas. → 3. lpp.

Rumbas pagasta iedzīvotājus visvairāk neapmierina ceļi un arī nepareiza to uzturēšana. → 5. lpp.

Epopeja ar novārdzinātiem lopiem.

→ 4. lpp.

„Mana pilsēta ir tikpat kā izpostīta,” saka **ukrainis Ivans Zjumkins** no Hersonas. → 7. lpp.

Laikraksta nākamais numurs iznāks **trešdien, 5. aprīlī**. Sludinājumus un reklāmu tam var iesniegt **līdz pirmdienas, 3. aprīļa, 12.00**.

Trešdien, 5. aprīlī:

- Par godu Ēvaldam Valteram.
- Kas uztrauc īvandniekus?
- Uzņēmīgu dāmu pieredze biznesā.
- Kā ar naudu rīkoties gudri.
- Par nākamo Valsts prezidentu.

REDZĒJUMS

Vai īstais brīdis?

Daina Tāfelberga

Pašlaik skan un rīb teju visi kultūras nami, jo notiek gatavošanās XXVII Vispārējiem latviešu Dziesmu un XVII Deju svētkiem. Rakstot par mūsu korjiem, atkal ir apliecinājies: visi, kuri šajos unikālajos svētkos bijuši, grib tur nokļūt atkal. Tie, kuri nav, ļoti vēlas to izmēģināt. Ne velti pandēmijas laikā pajukušo koristu rindas ne tik vien atjaunojušās, bet pat kuplinājušās, kaut repertuārs gana sarežģīts un netrenētām balsīm prasa ārkārtīgu piepūli. Par dejotājiem vēl rakstīsim, bet nojaušams, ka viņi teiks līdzīgi: mūsu Dziesmu un Deju svētki ir gan pasaulē atzīts notikums, gan katram dalībniekam savilņojošs.

Vēl pirms pusotra gada bija bažas, ko tas kovids būs noda-

„Teorētiski ir vēl otra iespēja – neapprakstāmās izjūtas piedzīvot skatītāju rindās.”

rījis pašdarbniekiem, bet tagad redzam – lai nu ko, bet tik stipru latviešu tradīciju nevar nopostīt nekādas sērgas. Tieši otrādi. Kā Mežaparka estrādē bieži skandētājās Emīla Dārziņa un Raiņa *Lauztajās priedēs*: „Tu vari mūs šķelt, tu vari mūs lauzt – mēs tālēs sniegsim, kur saule aust.”

Lai gan skates vēl priekšā, ceļazīme daudziem jau gandrīz rokā līdz ar elektronisko reģistrāciju. No mūsu novada uz svētkiem dosies vairāk nekā 600 pašdarbnieku – seši kori un ducis deju kolektīvu, folkloras kopas, kapelas, vokālie ansambļi, lietišķās mākslas pratēji un amatiereteātris. Latvijā reģistrējies gandrīz 41 tūkstošos nākamo dalībnieku. Tas gan ir mazāk nekā 2018. gadā, kad skaits bija rekordliels – vairāk nekā 43 tūkstoši. Bet tas nenozīmē, ka būtu mazinājusies vēlme ikvienam būt šajā latviskās identitātes daļā iekšā.

Ja nevar tikt uz skatuves,

teorētiski ir vēl otra iespēja – neapprakstāmās izjūtas piedzīvot skatītāju rindās. Bet te nu tās tāles šķiet vēl mazāk sasniedzamas. Pēc iepriekšējiem Dziesmu svētkiem Latvijas Nacionālais kultūras centrs (LNKC) rūpīgi izanalizēja problēmas, kas jārisina, 2023. gadu negaidot. Būtiskākais: rekordliels dalībnieku skaits, mērķdotācijas sadalīšana vismaz gadu iepriekš un svētku pieejamība. Kur un kāpēc tie secinājumi izplēnējuši, ja tagad dzirdam: gatavošanās jauda palielinās arvien nedrošākā tonkārtā? Šonedēļ šķītu noti uzsita paziņojums, ka martā solīto biļešu tirdzniecību varbūt pat aprīlī vēl nevarēs sākt, jo pārsūdzēts ar lielām pūlēm un vēlu tapušais LNKC lēmums to uzticēt *Biļešu paradīzei*. Vai īstais brīdis konkurentu kariem? Tūkstošiem dažādu domu, balsu un soļu var vienoties dziesmā un dejā, bet citādi vienotības nav un nav?

MANUPRĀT

Pensiju fondu pārvaldītājiem vajadzētu atbildēt

Pamatā visas darbības darām apmaiņā pret naudu – pārdojam savu laiku, enerģiju, zināšanas un prasmes. Diemžēl naudas vērtība ilgi nemēdz būt nemainīga, tādēļ spēka gados sastrādāto turēt mājās plauktā, lai vecumdienās būtu, ko tērēt, nebūs labs variants. Ar nopelnīto jāturpina strādāt, lai tā vērtība nezustu. Finanšu pasaulē nemitīgi notiek dažādi procesi, ko parastais cilvēks (domāts – bez izglītības finanšu jomā) pat īsti neizprot. Tādēļ pārvaldīt savu naudu viņš uztic finanšu jomā zinošiem speciālistiem. Domājot

par nākotni un vecumdienām, savu uzkrāto esam uzticējuši pensiju fondu pārvaldītājiem. Ir skumīgi uzzināt, ka inflācijas kāpums un banku mēģinājumi to iegrozīt Latvijas iedzīvotāju uzkrājumus otrajā pensiju līmenī ietekmējuši slikti. Vislielākie zaudējumi gada laikā esot konservatīvajiem pensiju plāniem. Bēdīgi. Man šķiet: tā jau ir daudz prasīts, lai katrs pats izdomā, kuram no diezgan plašā piedāvājuma uzticēt savu pensijas uzkrājumu pārvaldīt. Tā ir kā loterija, kurai mēs uzticamies bez informācijas par pārvaldītāja

uzticamību un profesionalitāti. Valstij šī izvēle būtu jānodod speciālistu pārziņā, kuri situāciju izzinātu, pensiju uzkrājuma pārvaldītāja darbu pārraudzītu un uzņemtos atbildību par to, ka ar cilvēku pensiju viss būs labi. Citādi tagad iznāk, ka cilvēks pats dod naudu, pats uzņemas atbildību un risku, bet pa vidu pensiju fonda pārvaldītājs ar viņa naudu var rīkoties, par pakalpojumu nopelnīt, bet, summai sarūkot, atbildību neuzņemas.

Jolanta Hercenberga

IEPRIECA

Atrada dokumentu

Kuldīgas Sv. Annas draudzes pārstāve saka paldies tehnikuma automehāniķu 2. kursa audzēknim Kristeram, ka viņš atradis kādas sievietes pazaudētu, svarīgu dokumentu (darba līgumu) un pēc tajā minētajām ziņām palīdzējis atrast arī īpašnieci.

IESPĒJA

Var nodot vecās elektropreces

Kuldīgas novadā sākusies nolietotu, neizjauktu elektropreču savākšana: bez maksas tiks aizvestas tādas, kuru svars ir 15 kilogramu un vairāk.

5. aprīlī tās tiks savāktas Kurmāles, Turlavas, Laidu, Pelču un

Snēpeles pagastā (adresi var pieņemt vēl šodien), 12. aprīlī – Gudnieku, Īvandes, Ēdoles un Padures pagastā (pieteikt līdz 6. aprīlim), 19. aprīlī – Rumbas, Vārmes, Rendas un Kabiles pagastā (pieteikt līdz 14. aprīlim), 26. aprīlī –

Aizvešana jāpiesaka pa tālr. 63322380.

Kuldīgā, Mežvaldē, Priedainē, Rumbas un Kurzemītes dārziņos un Ābeļciemā (pieteikt līdz 21. aprīlim), 3. maijā – Alsungā (pieteikt līdz 28. aprīlim).

Inta Jansone

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai lasāt grāmatas? Kas bija pēdējā, ko izlasījāt? Vai priekšroku dodat latviešu vai ārzemju autoriem?

Arturs Ivans, aizputnieks, strādā ārzemēs:

– Nelasu, jo tam nav laika. Brīvajā laikā ko paskatos, palasu sociālajos tīklos: feisbukā, instagramā. Grāmatas, protams, ir jālasa – pašam ir bijusi vēlme, taču līdz darīšanai ticis neesmu. Pēdējās, ko esmu lasījis, droši vien bija skolas laikā kādas pasakas.

Mārtiņš Peniķis, Kuldīgas Centra vidusskolas skolnieks:

– Jā. Vairāk man patīk detektīvromāni un fantastika. Lasu tos latviešu autoru darbus, kas ir iekļauti skolas obligātajā literatūrā. Pēdējo lasīju Rūdolfa Blaumaņa darbu *Indrāni*. Tagad neviena grāmata jālasa nav. Uzreiz nenāk prātā neviena, kas bijusi ļoti laba. No bērnības atmiņā palicis *Vinnijs Pūks* un *Pieci pirksti* – tās bija vienas no pirmajām, ko izlasīju pats pēc savas gribas.

Toms Vazdikis, skolnieks:

– Nelasu. Nav īpaši daudz laika, mājās tieku vēl vakarā, un, atklāti sakot, nav arī tādas intereses. Pēdējā grāmata bija no skolas uzdotajām angļu valodas stundā – *The Great Gatsby* (*Lieliskais Getsbijs*). Tā man tīri labi patika, pēc tam noskatījos filmu. Bieži pēc grāmatas izlasīšanas rodas interese noskatīties filmu, bet otrādi gan nav. *Lielais Getsbijs* uzņemts ļoti līdzīgi romāna sižetam. Domāju, ka grāmatas jālasa katram, jo tās attīsta radošo domāšanu, iztēli. Man vairāk patīk fantastika – nākamā grāmata, ko lasīšu, noteikti būs šajā žanrā.

Līga Kuršinska, pedagoģe:

– Vairāk lasu tādas, kas saistītas ar profesiju, – par pedagoģijas, psiholoģijas metodēm. Daļēji literatūru paņemt rokās iznāk reti, jo tam neatliek daudz laika. Pēdējā, ko lasīju un kas bija ļoti laba, ir Lailas Snidzānes *Koučinga tehnikas*, jo to tieši apgūstu. No daļēji literatūras ļoti labi ir Vladimira Kaijaka romāni *Likteņa līdumnieki* – tos esmu pārlasījusi vairākas reizes. Grāmatu izlasīt ieinteresēja seriāla noskatīšanās. Tuvākajā laikā gribētu izlasīt dokumentālo grāmatu *Mātes Sibīrijā*.

Inese Baumanē, literatūras skolotāja Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā:

– Grāmatas lasīt ir mans pienākums. Man ļoti patika Andra Kalnozola *Kalendārs mani sauc*, jo viņš raksta ļoti viegli, iekļauj sadzīviskus frazeoloģismus. Pagājušonedēļ lasīju jauno Viestura Vecgrāvja monogrāfiju *Pie augstā loga* par Jāni Poruku, taču tādas grāmatas ir zinātniskas un diezgan grūti lasāmas. Viena no pēdējām, kas mani aizrāva, bija Harija Tumana *Antīkie tēli Rīgas ielās*. Skolā man jānāca par antīkajiem grieķu dieviem, un nemaz nevajag braukt uz Atēnām – pietiek ar jūgendstilu Rīgā. Agrāk lasīju biežāk, tagad prioritāri ir izkustēties, iziet svaigā gaisā, nesen esmu iestājies korī *Gaisma*, jo gribu braukt uz Dziesmu svētkiem, tāpēc biežāk iznāk lasīt vārdus dziesmām.

Klāvs Tiltiņš, skolnieks:

– Skolā lasījam Astrīdas Lindgrēnas grāmatu *Brālītis un Karlsons, kas dzīvo uz jumta*. Lasu vairākas *Bērnu žūrijas* grāmatas. Viena, kas man vairāk patikusi, bija *Sīstis par doktoru Dūlitlu*. Nav tā, ka lasu ļoti bieži, bet šad tad, kad sagribas. Šovakar gan brīvajā laikā nelasīšu.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Pēc ceļa lejā tas vienmēr ved augšup

Guntis Apriķis,
Latvijas Evaņģēliski
luteriskās baznīcas
Kuldīgas iecirkņa prāvests

Pūpolu jeb Palmu svētdiena ievada vienu no vissvarīgākajām nedēļām visā baznīcas gadā, kad pārdomājam Kristus zemes dzīvi un to, kā tā atklāta evaņģēlijos. Tas ir svarīgi, jo Jēzus ir ne tikai Dieva, bet arī cilvēka dēls. Kristus personā noslēpumaini un pārsteidzoši apvienotas divas dabas: cilvēcība un dievišķība. Dievs Kristū izstāsta ne tikai savu, bet arī mūsu dzīves stāstu. Jēzus dzīve satur ikvienam būtiskas atslēgas, ar kurām atslēgt durvis, kas citādi paliktu neatvērtas.

Palmu svētdienā Kristus devās uz Jeruzalemi. Jaunās Derības oriģinālvalodā lietots īpašs apzīmējums – doties augšup (grieķiski *anabaino*). No Jordānas auglīgās ielejas Jēzus ar mācekļiem pārvarēja vairāk nekā 400 metru, kāpjot Jūdejas kalnā. Visa mūsu dzīve ir kustība divos virzienos: augšā kalnā un lejā pārbaudījumu ielejās. Augšupceļa pieredze ikvienam saistās ar prieku, gavilēm un neizsakāmu laimi. Citā vietā – Apskaidrošanas kalnā – apustulis Pēteris sacīja: „Šeit mums ir labi!” (Mt. 17:4) Augšupceļš arī mūsu pieredzē saistās ar dzīves gaišo, saulaino pusi, kad to svinam un gavilējam priekā. Arī Jēzus Jeruzalemē (pilsētā, kas celta uz septiņiem kalniem) tika sagaidīts ar prieku un gavilēm. Ja vien varētu izvēlēties, liela daļa no mums vislabāk pārceltos uz dzīves priekpilno pusi. Taču no pieredzes zinām, ka pēc ceļa augšā vienmēr atkal jādodas lejā. Kā Imants Ziedonis raksta: „Augšup un lejup – tā vienmēr.”

Palmu svētdiena un pēc tās Klusā jeb ciešanu nedēļa atspoguļo dzīves dinamiku: augšā, tad atkal lejā un tā visu mūžu. Cik gan priecīgi un

līksmi ir jaunlaulātie laulību dienā, vecāki bērnu dzimšanas dienā, jaunieši, skolu beidzot! Bet vienmēr nāk pārbaudījumi: laulātie iet cauri attiecību krīzēm, cilvēkbērns piedzīvo vecumposmu attīstības krīzes, jaunieši pēc izglītības iegūšanas ir spiesti atzīt, ka varbūt tomēr vēl nezina visu.

Jēzus Jeruzalemē iejāja nevis uz balta kara zirga, kā to darīja Romas impērijas armijas ģenerāļi pēc uzvaras kaujā, bet gan uz necila lopiņa – nastu nesēja ēzeļa. Tas apliecina, ka Viņa dāvātais miers ir citāds. Visi gaidām ziņas par mieru Ukrainā, par šīs zemes armijas uzvaru pār vardarbīgu režīmu. Palmu svētdiena risina cilvēces vēsturē tik aktuālo tēmu par mieru. Kā nonākt pie mierizlīguma ne tikai starp divām armijām vien? Kā laulātie, vecāki un bērni, kolēģi var pārvarēt nesaskaņas attiecībās un dzīvot mierā? Tas ir tikai laika jautājums. Palmu svētdienā rodam atbildi, jo ebreju valodā vārdi *Jeruzaleme* un *miers* ir vienas saknes. Jeruzaleme simbolizē cilvēka iekšējo pasauli. Dievs Kristū sniedz atbildi ikvienas dvēseles dziļākajām ilgām. Miers iekšējā pasaulē ienāk tad, ja Jēzu tajā

ielūdzam kā savu Kungu. Kad Kristus no Olīvkalna ienāca pilsētā, ļaudis viņu sagaidīja ar gavilēm: „Slavēts, kas nāk, mūsu Kēniņš! Debesīs nu ir miers.” (Lk. 19:38). Lai iestātos miers virs zemes – arī mūsu novadā, mājās un ģimenēs –, jāaicina un jāuzņem Kristus, miera Kēniņš.

Jēzum kā valdniekam *sarkana nāis paklājs* tika klāts no palmu zariem un svētku drēbēm. Arī mums jāspēr šie paši soļi – jāatver sirds durvis Pestītājam, kurš pazemīgi apliecina: „Es stāvu durvju priekšā un kļaudzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu.” (Atkl. 3:20). Jēzus ienākšana dvēseles Jeruzalemē ir galvenais nosacījums, lai nemiera un kara draudu pilnā pasaulē mūsos ienāktu paties miers. Tad varam nest mieru arī ārējā pasaulē. Jāiet cauri neērtai un iekšēji konfrontējošai pieredzei: ļaudis novilka svētku drēbes un noklāja tās uz ceļa, kur uz ēzeļa mātes kumeļa jāja Pestītājs. Mums jābūt gataviem Dieva priekšā novilkt grēka un iekšējo dziņu skrandas. Tas ir neērts, bet izšķirošs brīdis – būt godīgam un patiesam līdz galam, neko

neslēpjot Radītāja priekšā.

Neviens neesam eņģeļi. Neviens nav perfekts. Bez labā un vērtīgā mūsos katrā ir kas neglīts un netīrs – personības ēnas puse, ko sauc arī par ego. Šo būtības daļu nevajag Dieva priekšā apslēpt. Baznīcā tas notiek katra dievkalpojuma sākumā – grēksūdzē, lai Dievs varētu dvēseli ietvert jaunās un tīrās pestīšanas drēbēs. Ir jāizvēlas grēku skrandas novilkt Viņa priekšā godīgā sevis izvērtējumā. Nevaram kļūt par labākiem cilvēkiem labākai Latvijai, ja neesam gatavi atzīt savu ēnu. Nav cita ceļa uz jaunu sākumu, ko sauc par augšāmcelšanos, ja vispirms neesam gatavi ieraudzīt, atzīt un nolikt pie Kristus kājām savu ego.

Lai Dievs jūs vada gavēņa laika svētceļojumā, kad pārdomājam arī mūsu dzīves lielo noslēpumu – došanos augšā un lejā vienmēr. Kad šķērsojam tumšās ielejas, paturēsim prātā, ka pēc ceļa lejā vienmēr nāk ceļš augšup. Pēc grūtību, krīžu, šķiršanās un kara pieredzes pārvarēšanas nāk augšāmcelšanās – jauns sākums it visam. Vistumšākajos brīžos šī lielā patiesība ienes gaišu cerību un mierpilnu prieku.

Rumbiņa pārrunā darāmo

Kuldīgas pensionāru apvienības Rumbiņa biedru ikgadējā kopsapulcē pārrunātas ekskursijas vasarā, sadraudzība ar citām biedrībām un klubiem, pāreja uz jaunām telpām un citi svarīgi jautājumi.

Pašlaik organizācijā ir 150 biedru, sapulcē piedalījās ap simtu. Valdes priekšsēde Jeļena Lāma atskatījās uz pērn paveikto un iezīmēja šīgada notikumus. Biedrības misija ir organizēt daudzveidīgas nodarbes un veicināt kopabūšanu, un pērn tas paveikts dažādos pasākumos. Notikušas 12 valdes sēdes, kurās J.Lāma

kopā ar Ausmu Kreideri, Dzintru Freimani, Līviju Edolfu, Initu Lastovsku, Uldi Jumiķi, Ainu Zuti un Maiju Jansoni centušies darbību pilnveidot. Oktobrī biedrība no ilgi izmantotajām telpām Liepājas ielā 14 pārcēlusies uz Mākslas namu, bet šogad plānots pārcelties uz pastāvīgām telpām bijušajā skolā Ventspils ielā.

Atpūtas pēcpusdienā dziedāja biedrības ansamblis *Pa vējam*, uzstājās arī citi pašdarbības kolektīvi.

Jolanta Hercenberga
Rumbiņas arhīva foto

Kuldīgas pensionāru apvienības Rumbiņa kopsapulcē, ko vadīja priekšsēde Jeļena Lāma, piedalījās aptuveni divas trešdaļas biedru.

Pašvaldības vēlas zināt

Nepilnības likumos, kas traucē vietvarai pildīt uzdevumus, – par to pašvaldību vadītāji un viņu vietnieki sprieda Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomē.

Kā stāsta Kuldīgas novada domes priekšsēde Inese Astaševska, sadārdzinoties energoresursiem, gan ražojošajā, gan sabiedriskajā un dzīvojamajā sektorā arvien vairāk parādās saules paneļi. Daudzviet tiek celti lieli šo paneļu

parki, bet pašvaldībai nav likumu, kā tādās enerģijas ražošanu virzīt. Saules parka ierīkotājam neesot pat pienākuma par to informēt. Būvniecībai uz privātās zemes sabiedriskā apspriešana nav obligāta. Lai nerastos tādas situācijas, ka kādā vietā pēkšņi parādās 80–100 ha parks, par kura būvniecību neviens nav zinājis, likumā jāiestrādā skaidrāki nosacījumi. Pašvaldību vadītāji neprasa saskaņošanu, kas varētu šīs jomas

attīstībai radīt birokrātiskos šķēršļus, taču informēt gan vajadzētu. Dažviet jau radušies strīdīgi precedenti. Kuldīgas novadā striktas normas ir vecpilsētā, kur saules paneļus uz jumtiem nedrīkst likt, bet citur var rīkoties brīvi.

Vēl tika diskutēts par atkritumu apsaimniekošanu, atskurbtuvēm un patversmēm. Valstiskā līmenī mainījies atkritumu savākšanas zonējums. Kopš reformas, kad Kuldīgai pievienota Skrunda un

Alsunga, arī mūspusē atkritumus ved uz dažādiem poligoniem, taču vēl ir spēkā iepriekšējie līgumi, un šis jautājums nav tik aktuāls kā citiem.

Ar šo gadu stājies spēkā jaunais Pašvaldību likums, kurā funkcijas vietvarām papildinātas, bet nav īsti skaidrs, kā tās izpildīt. Tostarp uzdots, ka turpmāk katrā pašvaldībā jābūt atskurbtuvei, ir striktas prasības, kādai tai jābūt, kāds personāls drīkst strā-

dāt, bet nav norādīts, kur ņemt finansējumu.

Tiekoties ar ekonomikas ministri Ilzi Indriksoni, attīstības padomē pārrunāta ēku siltināšanas perspektīva, īres namu noteikumi, industriālo parku programmas finansējuma palielināšana, atbalsts uzņēmējdarbībai novados, tehnoloģiju biznesa inkubatori un citi jautājumi.

Daina Tafelberga

Lopi nebija pienācīgi baroti

Snēpeles pagastā aplokā pie Snēpeles un Vilgāles ceļa krustojuma klīda padsmīt govju un dažī teliņi, izbradātājā laukā meklēdami kaut ko ēdamu.

Pārtikas un veterinārajam dienestam (PVD) pagājušajā nedēļā ziņots par novārdzinātiem, nebarotiem un nedzirdinātiem liellopiem zem klajas debess Snēpeles pagastā. Sākts administratīvā pārkāpuma process, bet juridiskais īpašnieks atbildību neuzņemas, jo ganāmpulku esot nodevis citam.

Ziņu par novārdzinātiem dzīvniekiem vienlaikus ar PVD saņēma *Kurzemnieks* un devās situāciju apskatīt. Aplokā pie Snēpeles un Vilgāles ceļa krustojuma lēni kustējās ap 15 liellopu un dažī teliņi, izbradātājā laukā mēģinādami atrast ko ēdamu. Precīzi saskatīt nevarēja, jo aplokā ir meža nostūris un, iespējams, kāds lopiņš bija tur paslēpies vai pat jau kritis, kā novērojuši un tāpēc PVD ziņojuši snēpelnieki.

Lauksaimniecības datu centrā kā ganāmpulka turētājs reģistrēts lauksaimniecības uzņēmums *Vinder ER*. Valdes pārstāvis Edgars Reimanis telefonsarunā *Kurzemniekam* atbildēja, ka viņam par

šiem lopiem neesot nekādas daļas, jo tie jau sen atdoti citam, tikai vēl neesot pārreģistrēti. E.Reimanis nevēlējās situāciju komentēt, bet arī neizpauž, kam tad lopi pieder un kam par tiem būtu jāatbild. Viņaprāt, brēka sacelta lieki – valstī esot lielākas nebūšanas, turklāt viņš neesot saņēmis jau pagājušā gada oktobrī paredzētos atbalsta maksājumus, līdz ar to nebūtu naudas, lai nopirktu lopbarību, ja tas arī būtu viņa pienākums.

PVD Dienvidkurzemes pārvaldes vadītājas vietniece Aivita Vītoļņa stāsta, ka arī sarunās ar inspektoriem juridiskais īpašnieks bijis izvairīgs un nekonkrēts. Atteicies tikties aplokā un ielaist tajā, lai turēšanas apstākļus un ganāmpulka stāvokli kārtīgi novērtētu. Iepriekš snēpelnieks pieļāvis pārkāpumus, neievērojot ganāmpulka turēšanas prasības, bet tas galvenokārt saistīts ar dzīvnieku iezīmēšanu un reģistrāciju, nevis barošanu. Tad lopi bijuši normālas miesas būves, tāpēc ziņa par badā novārdzinātu

ganāmpulku PVD bijis pārsteigums. Pašvaldības policijai kādreiz ziņots par izbēgušiem lopiem, bet pēc tam uzbūvēts kārtīgs nožogojums. No malas inspektori konstatējuši, ka lopi nav pietiekami pabaroti, esot ievēroti arī skeleta kauli, iespējams, no agrāk kritušiem lopiem. Otrajā pārbaudes reizē konstatēts, ka ir atvesta barība. „Situācija nebija tik kritiska, lai pieaicinātu policiju un aiznožogojuma ieiētu bez saimnieka ziņas,” skaidro A.Vītoļņa. „Kriminālpārkāpuma pazīmju nebija, turklāt jau drīz pēc pārbaudes barība tika aizvesta un vēlāk papildināta. Protams, arī šī nav normāla situācija, jo ganāmpulka turētājam pašam tas pienācīgi jābaro – lopi taču tiek audzēti tam, lai sasniegtu rezultātus. Bet šī saimniecība cenšas iztikt ar minimālo. Ir sāka administratīvā lietvedība, un 30 dienās apstākļi jāizvērtē, lai noteiktu sodu par dzīvnieku labturības neievērošanu.”

**Daina Tafelberga
Lailas Liepiņas foto**

POLICIJAS ZIŅAS

Šauj uz baložiem, drošību neievērojot

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 20. līdz 27. martam Ziemeļkurzemes iecirknī par notikumiem Kuldīgas novadā sākti pieci administratīvie procesi un viens kriminālprocess, tostarp aizturēti trīs dzērājšoferi.

25. martā 10.30 saņemta ziņa par šaudīšanu no mājas balkona Kuldīgā. Aculiecinieki policistiem stāstīja, ka kāds vīrietis šāvis uz putniem. Viņš to nenoliedza un skaidroja, ka ar pneimatisko ieroci vēlējis aizbaidīt baložus. Sākts administratīvais process par noteikumu pārkāpumu, jo tādu ieroci drīkst lietot tikai norobežotā vietā, ievērojot drošības prasības, lai novērstu kaitējumu cilvēkiem, dzīvniekiem, mantai un videi, bet netraucētu sabiedrisko kārtību.

29. martā ap 9.30 ceļā Kuldīga–Skrunda–Embūte patruļa ievēroja automašīnu *Volkswagen*, kas vietā, kur atļauti 90 km/h, brauca ar 111 km/h. Aizturot konstatēts, ka autovadītājs pārkāpis arī aizliegumu transportlīdzekli vadīt. Sākts administratīvais process par ātruma pārsniegšanu, kā arī kriminālprocess par izvairīšanos no soda izciešanas.

Sākti trīs administratīvie procesi par braukšanu dzērumā. 25. martā 21.30 ceļā Ciecere–Ikaiši–Dūras aizturēts automašīnas *Opel* vadītājs, kura izelpā konstatētas 0,83 promiles alkohola. 28. martā 20.45 Vārmē vīrietis ar divriteni brauca 3,03 promiļu reibumā. 29. martā ap 9.00 Kuldīgā pa Jelgavas ielu vīrietis ar velosipēdu brauca 1,98 promiļu reibumā.

Pierakstījusi **Daina Tafelberga**

NO MEDIĶU IKDIENAS

Piekauj, sadur, iezāgē un iecērt rokā

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

23. marts. Diezgan mierīga diena. Vairākiem bērniem ir akūta vīrusu saslimšana, arī sāpes vēderā. Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests hospitalizē pacientu ar 4,96 promiļu reibumu. Pēc tam, kad ir atzirdzis, pašvaldības policija viņu aizveda mājās. Palīdzība sniegta pacietam, kurš sadurts ar nazi. Skolas vecuma bērni guvuši traumas: ir pirkstu sasitumi, lūzumi.

24. marts. Vairāki guvuši traumas – galvas, poftes, ceļu un pēdu sasitumu, ir arī šujamas brūces. Pārsvārā tās gūtas krītot. Palīdzība sniegta sievietei, kura Kuldīgā piekauta.

25. marts. Četrus mēnešus vecs bērniņš izkritis no gultas, pēc ārsta apskates viņš palasts mājās. Vairākiem bērniem atkal akūta vīrusu saslimšana, zarnu trakta vīrus. Diviem cilvēkiem ir zāģēta brūce pirkstos.

26. marts. Ļoti daudz darba gan traumatologam, gan pediatram. Bērniem pārsvārā ir vīrusu saslimšana, arī sūdzības par sāpēm vēderā un vemšana. Traumas dažādas – sasitumi, lūzumi, kāds iecirtis sev plaukstā.

27. marts. Vairāki bērni traumu guvuši sportojot.

28. marts. Bērniem atkal paaugstināta temperatūra, sāpes vēderā un vemšana. Dažiem pacientiem ir paaugstināts asinsspiediens. Vairāki guvuši traumas.

29. marts. Ļoti daudz cilvēku ar hroniskas saslimšanas saasinājumu, pārsvārā ir paaugstināts asinsspiediens, arī elpceļu slimības. Bērniem temperatūra, vemšana un vēdera sāpes.

Pierakstījusi **Inta Jansone**

Zemessargi cītīgi mācīsies

Aprīlī Kuldīgas novada militārajā poligonā *Mežaine* notiks karavīru un zemessargu militārās mācības, kuru laikā tiks slēgts posms ceļā Līdumnieki–Laidi, kas atrodas Raņķu, Rudbāržu un Laidu pagastā.

To paredzēts slēgt 1. un 26.–30. aprīlī no 8.00 līdz 20.00, arī 2., 6.–8., 11.–21., 23., 25.–28. aprīlī no 8.00 līdz 17.00 un 22. aprīlī no 8.00 līdz 24.00. Īpaši paredzētās vietās poligonā tiks izmantota mācību un kaujas munīcija, būs izvietots

drošības ķēdējums. Nacionālie bruņotie spēki aicina pret Zemessardzes darbību izturēties ar sapratni.

Līga Gabrāne

Pašvaldības tiekas ar Valsts prezidentu

„Valsts prezidents ar pašvaldību vadītājiem tikās jau pagājušā gada beigās, un toreiz nolemts, ka jātiekas biežāk – ik pēc pāris mēnešiem,” par sarunu ar Egilu Levitu Rīgas pils sacīja Kuldīgas novada domes priekšsēde Inese Astaševska.

Diskusijā piedalījušies Valsts prezidents, Latvijas Pašvaldību savienības atbildīgo komisiju pārstāvji, ekonomikas ministre Ilze Indriksone, izglītības un zinātnes ministre Anda Čakša un vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Māris Sprindžuks. Sarunas ievirzījušās vairākos blokos. „Runājām par investīcijām taut-

saimniecībā pēc reģionālās reformas, arī par grantu (neatdodamas naudas – red.) konkursiem. Pārrunājām valsts un pašvaldību pakalpojumu kvalitāti un pieejamību neatkarīgi no dzīvesvietas. Vēl viena tēma bija izglītības kvalitāte – saistībā ar skolu tīklu sakārtošanu tā ir aktuāla. Situācijas ir atšķirīgas. Daudzviet skolas un klases ar audzēkņiem nav piepildītas, bet Pierīgā situācija ir citāda – tur izglītības kvalitāte krītot, jo klases ir ārkārtīgi pārpildītas. Runājām arī par drošības stiprināšanu – par civilo aizsardzību,” sacīja I.Astaševska.

Inta Jansone

Atbalsts Bērnu fonda nometnei

Lai vasarā Latvijas Bērnu fondam izdotos sarīkot nometni Kuldīgas novada bērniem ar īpašām vajadzībām, dome lēma tai piešķirt tūkstoši eiro, bet transporta pakalpojumiem – 700 eiro.

Pašvaldība saņēmusi fonda lūgumu. Iepriekšējā gadā vasaras nometni apmeklēja 15 novada bērnu ar īpašām vajadzībām.

Inta Jansone

Visam naudas nepietiek, tādēļ jātērē apdomīgi

Rumbas pagasta sapulcē piedalījās ap 30 cilvēku. Pašvaldības pārstāvji stāstīja par novada budžetu, lielākajiem darbiem un iedzīvotāju padomju veidošanu. Plašāku sarunu atnākušie izvērta par vajadzību uzlabot ceļu uzturēšanai.

Ar iedzīvotājiem tikās Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts un izpilddirektors Agnese Buka, kuras pārziņā ir jautājumi par pagastiem.

OTRS LIELĀKĀS IEDZĪVOTĀJU SKAITA ZIŅĀ

Pārvaldes vadītāja Lija Šēle stāstīja, ka janvārī pagastā deklarēti 1458 iedzīvotāji, un tas ir mazāk nekā iepriekš. Darbspējīgā vecumā ir 979 cilvēki, seniori – 273, pārējie ir bērni un jaunieši. Lielākais pagājušā gada darbs ir pārvaldes ēkas remonts un ceļa posma Veldzes kapi–Zeltkalni atjaunošana.

CEĻIEM TĒRĒTS DAUDZ

Autoceļu fondā pērn saņemts gandrīz 51 000 eiro. Dotācija palielināta, salīdzinot ar trim gadiem, kad tā bijusi ap 43 000 eiro. Par sniega tīrīšanu iztērēti 10 200 eiro, ceļa Ēdas–Vānes mežniecība posma remontam – 7780, asfalta bedrīšu lāpīšanai – 2300. Trīs caurtekas uz ceļiem nomainītas par 4560 eiro, ceļazīmes uzliktas par 1600 eiro.

„Diemžēl ceļmalu pļaušanai nauda mums neiznāca, jo, ņemot kredītu kāda posma atjaunošanai, vajadzīgs pašvaldības līdzfinansējums – 15% no aizņemtās summas,” skaidro L.Šēle. „Veldzes kapu–Zeltkalnu ceļa atjaunošanai izmaksas bija vairāk nekā 62 000 eiro. Šogad plānots atjaunot posmu no Rendas šosejas līdz Rumbeniekui ciemam. Projekts ir gatavs, gaidām, kad kolēģi no Skrundas puses piespicēs projektus, kas viņiem vēl nav pabeigti. Tad varēsim izsludināt iepirkumu un redzēt, par kādu summu to var izdarīt.”

INFORMĒ PAR BUDŽETU

A.Roberts informēja par novada budžetu: „Šogad tas ir neierasti vēlu, bet tas saistīts ar valsts budžeta pieņemšanu, jo mums ieņēmumi veidojas arī no finanšu izlīdzināšanas fonda. Nauda būs līdzīgi kā iepriekšējā gadā – ap 40 miljoniem. Gandrīz puse izglītībai. Liela sadaļa ir sociālajai palīdzībai, kam šogad plānojam diezgan lielu pieaugumu, jo mainījusies pabalstu kārtība. Pagājušajā gadā energoresursu cenu izmaiņas pavilka līdz izmaksām gan siltumam, gan elektrībai. Šobrīd iepriecinoši ir tas, ka energoresursu cena krīt, bet ir prognoze, ka nenokritīs tik zemu kā pagājušajā gadā pirms kara Ukrainā. Ir augusi kredītprocents likme, un tas mums izdevumus palielina par 500 tūkstošiem. Deputāti lēmuši, ka brīvpusdienas bērniem skolās būs, izmaksas tam ir 300–350 tūkstoši eiro. Minimā-

„Man nevajag skaidrojumu, no kurienes ņemta grants un kas ceļu uztur. Es redzu rezultātu un saprotu, ka nauda iztērēta pilnīgi nevajadzīgi. Kāds bija ceļš pirms atjaunošanas, tāds izskatās tagad,” uzskata Ainars Kleinbergs.

Laura Zariņa lūdz sakārtot ceļa zīmes, jo Rumbeniekui pagastā ir dzīvojamā zona un mašīnas drīkst braukt ne ātrāk par 30 km/h. Tagad tās vai nu nav izliktas pareizi, vai arī vairums autovadītāju tās pārprot un caur ciemu brauc lielā ātrumā.

lā alga valstī palielināta, un arī tā skar budžetu.”

VEIDOS IEDZĪVOTĀJU PADOMES

A.Buka stāstīja, ka, vairāk nekā gadu esot kopā ar bijušo Skrundas un Alsungas novadu, sastrādāties varot ļoti labi: „Ar pagastu vadītājiem runājam, kā vēl vairāk iesaistīt iedzīvotājus, kā uzzināt to, kas vajadzīgs katram pagastā. Šīgadā laikā ir iespēja visos veidot iedzīvotāju padomes. Tā ir ļoti laba Valsts prezidente iecere. Vasarā izstrādāsim dokumentus un uz rudens pusi tur, kur iedzīvotāji vēlēties iesaistīties, aicināsim padomniekus pieteikties. Tie varētu būt trīs līdz pieci cilvēki, kuriem rūp sava dzīvesvieta un kuri grib kopā ar pārvaldi ko darīt un arī noteikt to, kas pārvaldē notiek. Bet pārvaldi darbinieki padomē nevarēs būt.”

Tiekot domāts par to, lai kultūras pasākumi laukos kļūtu apmeklētāki, tādēļ katru nedēļu tiks veidots vienots kultūras notikumu saraksts.

UZNĒMĒJDARBĪBAS RĀDĪTĀJI JĀUZLABO

Viens no iedzīvotājiem jautāja, kā Kuldīgas novads uzņēmējdarbībā izskatās salīdzinājumā ar Talsiem, Saldu un citām mūsu mēroga pilsētām. A.Roberts stāstīja, ka nesen viesojies finanšu ministrs, kurš rādījis prezentāciju: iedzīvotāju ienākuma nodokļa ziņā Kuldīgas novads labi neizskatoties. „Kartē bija rādīts, ka Kurzemē Kuldīgas novads, Zemgalē Dobeles novads un visa Latgale ir līdzīgā situācijā,” stāstīja A.Roberts. „Iemesli vēl īsti nav atšķetināti. Iedzīvotāju ienākuma nodokļa pieauguma tendence nav iepriecinoša: Latvijā gadā pieaug vidēji par 15%, mums tikai 11–12%. Tas rāda, ka darba vietas uzņēmumos un līdz ar to nodokļi tiek radīti nepietiekami.”

ANALIZĒ UN MEKLĒ IESPĒJAS

A.Buka turpināja, ka pašvaldība to analizē: „Mums pietrūkst darbaspēka. Uzņēmējiem, kas šeit iesakņojušies un darbojas dažādās

Inita Lastovska: „Man ir sāpīgs jautājums par ceļu. Vairākus gadus kāds atbrauc apskatīt, bet neko nedara. Kaimiņu puika, tad mūsu puika bēra oļus uz ceļa. Citādi nemaz nevar izbaukt, lai zobi neizkrit no mutes.”

nozārēs, darbaspēks jāieved no ārpusēm. Un pietrūkst dzīvojamās platības. Zināms, ka gada laikā varētu tapt viena 65 dzīvokļu māja, ko uzņēmējs (*Stiga RM – aut.*) būvēs saviem darbiniekiem. *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* ir gatavi īstenot projektu 14 dzīvokļu mājai Vakara ielā 6.” A.Buka minēja dzelzceļu, ko Skrundā varētu izmantot kā būtisku rīku uzņēmējdarbības attīstībai: „Būtu vērtīgi, ja mēs šo resursu prastu izmantot.”

TŪRISMS NAV VIENĪGAIS

Uz jautājumu, vai tūrisms Kuldīgai bijis pareizais virziens, A.Roberts atbildēja, ka secināt ir pārāgi. „Vasarā ielas ir cilvēku pilnas, ēdināšanas un viesmīlības uzņēmumi strādā ļoti labi. Bet novadā ir liela teritorija, kas ir diezgan reti apdzīvota. Uzņēmējus tādi vajag vairāk. Iespējams, arī divi kovida gadi atstājuši ietekmi. Bet aktīvāk jādomā virzieni, kuros attīstīties vēl bez tūrisma. Mums jau ir ļoti spēcīga kokapstrāde un zemnieki.” A.Roberts informēja, ka novadā ir ap 27 tūkstošiem iedzīvotāju, Kuldīgā – ap desmit.

NEAPMIERINA CEĻI

Par ceļiem A.Buka sacīja, ka pašvaldība tiem ik gadu tērē papildu naudu un kopumā situācija uzlabojas: „Zinu, ka atsevišķos gadījumos iedzīvotājiem šķiet – tas nav pietiekami. Arī tam varam piekrist, jo darāmā vēl daudz. Esam gatavi runāt par konkrētām problēmām, bet, lai sakārtotu visu uzreiz, naudas nepietiek.”

Vairāki iedzīvotāji norādīja, ka grantētie ceļi tiek greiderēti slikti, atjaunotos pat sabojājot. Nauda iztērēta atjaunošanai, bet

sliktas uzturēšanas dēļ tie ātri vien esot tikpat bedraini. Kā sacīja viens no iedzīvotājiem: „Uztaisīja jaunu ceļu, grāvjus iztīrīja, granti sabēra. Paldies pašvaldībai! Bet atceros, ka četrus gadus atpakaļ šādā sapulcē runājām, ka problēma ir ar greiderēšanu. Negreiderē visā platumā. Toreiz uzturētāji teica, ka tādu saņēmuši un viņiem ceļš nav jālabo. Bet tagad ir tikko remontēts, un tam atkal greiderē tikai viduci. Gadu atpakaļ zvanīju, atbrauca cilvēks no pašvaldības, konstatēja faktu. Gari un plaši runājām, bet šogad nekas nav mainījies. Ja pareizi nekopjam, tad nav jēgas, ka to taisījām.” L.Šēle papildināja, ka līdzīga situācija bijusi ceļā uz smilšalām. Par Eiropas Savienības naudu tas atjaunots, bet kustība liela, un ātri parādījušās bedres. Situācija uzlabojusies tad, kad uzlikta dubultā virsma.

L.Šēle skaidroja, ka viens no iemesliem, kādēļ ceļu uzturēšanai tērēts vairāk nekā citos pagastos, ir tas, ka nav zemnieku, kuriem būtu tehnika un kuri ziemā ceļus attīrītu no sniega. Pakalpojums tiek ņemts no citu pagastu uzņēmējiem, kuriem darba ir vairāk, tādēļ ne vienmēr var notīrīt visus. Pašvaldības pārstāvji solīja meklēt izeju, bet arī norādīja, ka naudu var tērēt tikai tik, cik tā ir. Visam nepietiek. Rumbas pagastā ir vislielākais ceļu kopgarums – gandrīz 100 km. Dažviet tie ir ļoti šauri, krūmi malās aug tiem virsū un neļauj izzūt. Tos attīrīt tiekot uzrunāti privātpašnieki. Pašvaldība to nedrīkstot, jo krūmi ir šķeldā, ko cilvēki paši var izmantot.

Jānis Zvejnieks

Jaunības atmiņas par laiku Sibīrijā

/1949. gada 25. marts – 1957. gada pavasaris/

(Sākums 17. martā. Turpmāk vēl.)

„SKATIES, JANKA, ŠIS MANĒJAIS!”

Tur mežā, kopā dzīvojot, jau visādi humori arī brīžam sanāca. Bija mums tāda viena ģimene, izvesta 1941. gadā no Moldāvijas. Tas vīrelis tāds ellīgs, sarkaniem matiem – Germans Moisejevičs. Un ļoti spalgu balsi. Ja vienā sādžas galā viņš ierunājās, otrā galā varēja dzirdēt. Viņš bija dzimis 1929. gadā, un, tā kā vīriešu tajā laikā tur bija ļoti maz, viņam to draudzeņu bija daudz. Brīžam, tajā plāvā dzīvojot, aizgāja pat līdz kautiņam. Vienreiz atceros – divas salikās kopā, bet viņš sēž zem bērza un sauc: „Dai, dai!” („Sadod, sadod!”) Es prasu, kura kurai lai sadod. Viņš saka: „Man vienalga – kura kurai var.” Vēlāk viņš izmācījās par kombainieri, es viņam vienu rudenī biju par palīgu. Daudzām tām viņa draudzenēm bija sadzimuši bērni, vairākums bija puīseli. Kad ieraudzījām kādu skrienam ar sarkaniem matiem, tad viņš priecājās un sauca: „Skaties, Janka, šis ir manējais!”

Dzīve jau tur bija jautra, visa sādža kā viena ģimene – viss zināms, kurš ar kuru naidā un kurš ar kuru mīlējas. Apslēgās arī tur neeksistēja. Ja krampītis priekšā, tad nav mājās – viss skaidrs.

„Dzīve jau tur bija jautra, visa sādža kā viena ģimene – viss zināms, kurš ar kuru naidā un kurš ar kuru mīlējas.”

GRIŠAS DIVRITENIS UN KAREIVĪGĀ POĻA

Neatceros vairs īsti, kurā gadā – 1952. vai 1953. – šitas vīrelis pirmais mūsu sādžā nopirka velosipēdu. Protams, tur uz vietas jau tādas lietas netirgoja – to viņš nopirka ziemā Tomskā un tādu pusizjauktu, kastē iepakotu, ragavās pārveda. Pavasarī, kad nokusa sniegs, jāsāk skrūvēt kopā un jāmēģina braukt. Mēs, latviešu puikas, tūlīt bijām pirmie konsultanti. Visu jau saskrūvējām, kā nākas, vienīgi tos ragus viņš nekādi negribēja griezt otrādi ar līkumiem uz augšu, lai braucot nav tik zemu jāliecas. Tā viņš kādu laiku brauca, zemu saliecies, kamēr saprata, ka ragi tiešām jāgriež otrādi.

Ar to braukšanu jau sākumā nekā negāja. Vienam visu laiku jāskrien līdzī un jātur. Kā palaiž vaļā, tā viņš gar zemi. Vienu reizi es saku, lai iedod man pamēģināt, kaut gan es vairākus gadus nebiju braucis, bet to jau nevar aizmirst. Kurš tad 12 gadus vecs puika

Jānis Zvejnieks
pie mājiņas
Sibīrijā.

Latvijā nemāk braukt ar riteni? Nu bija visiem lieli brīnumi: kā tad tā – Janka nemācījās, bet uzreiz uzkāpa un aizbrauca! Tad mēs teicām, ka Latvijā katram bija savs velosipēds, nevis viens uz visu ģimeni. Tad vietējie teica: „Jūs nu gan bagāti dzīvojāt...”

Viena tā vīreļa draudzene bija tāda kareivīga sieva – Poļa Kočalova. Viņa bija arī karā piedalījies – nezinu, vai brīvprātīgi vai iesaukta. Pārņākusi no kara ar puiku uz rokas, vairākas medaļas, arī Sarkanā karoga ordeni bija nopelnījusi. Tad nu viņa to Grišu uzskatīja tā kā par savu vīru, kaut gan viņi kopā nedzīvoja, bet viņš gandrīz katru vakaru pie viņas gāja. Viņiem jau bija divi bērni – puika un meitene, tāpēc tās pārējās draudzenes baidījās Grišam tuvoties. Ja Poļa manīja, tad bija trācis.

Viņai bija vēl divas māsas, māte un brālis Sergejs. Brālis bija invalīds – viena roka viņam tievāka, tāpēc armijā nebija paņemts. Tā iznāca, ka viņš pārcēlās dzīvot uz citu māju un māsas ar māti pārcēlās uz viņa tukšo māju. Un tā Poļas mājele atbrīvojās. Neatceros, kā tur sanāca, ka mēs to mājeli iemainījām pret savu dūnu pēli. No sākuma viņa tā kā nebija ar mieru, bet beigās piekrita, laikam māte vēl kaut ko iedeva klāt. Noteikusi: „Labi, gulēšu kā cariene uz pēliem.”

Viņiem tā māja bija diezgan liela, un mēs, jaunieši, dažreiz mēdzām tur sapulcēties, uzspēlēt kārtis vai tāpat parunāt. Vienu reizi, kad runas kaut kā ievirzījās par karu, tante Poļa, laikam dažas kandžas glāzes ierāvusi, izteicās tā vaļsirdīgāk. „Ai, zēniņi, tur tai mūsu ezerā nav tik daudz kurkuļu, cik manī ir pabijis to pi.....u!” Va-

ram tikai iztēloties, kāda morāle tajos frontes ierakumos bijusi.

KĀ TĀDA BUNDŽA VAR RUNĀT!

Neatceros, kurā gadā kolhozs iegādājās radiotranslācijas iekārtu. Tad vajadzēja vilkt līniju, rakt stabus – ne nu gluži pie katras mājas, bet diezgan daudz. Mēs, puikas, protams, bijām pirmie palīgi – kā nekā tāda svarīga lieta kā radio. Katrā mājā ievilka vadus un tādu apaļu bunduli ar nosaukumu *Sever*. Tad no rītiem zināmā laikā brigadieris pa radio izrīkoja darbus. Viņam vairs nevajadzēja staigāt pa mājām, bungāt pie logiem un rīkot kur un pie kāda darba jāiet. Pārējā laikā viena programma tur skanēja no 6.00 rītā līdz pusnaktij.

Mums kaimiņos dzīvoja viena sieva ar vecu māti, kurai bija vairāk nekā 80 gadu, bez tam viņa bija akla. Nu, un tā tas radio visu dienu runāja, bet večiņa neko nesaprata. Tajā dienā, kad viss bija sagatavots, visi ļoti gaidīja, kad sāks skanēt. Sieviete savu māti jau brīdināja, bet viņa neko nesaprata tik un tā. Visu dienu bija

„Kad paaugāmies, bijām piemēroti tādai prestižai profesijai kā traktorista palīgs – tie bija tā sauktie „pricepšči”.”

ar to radio sarunājusies, rājusies. Prasījusi: „Kas te ir atnākuši, ko jums vajag? Ejiet prom!” Un vēl sākuši dziedāt, nekauņas tādi, un tādā garā... Večiņas meita mums to stāstīja. Smieklī un bēda – māte visu dienu karojusi ar radio, galīgi

piekususi. Viņa nekā nevarēja saprast, kā tāda bundža var runāt cilvēka balsi.

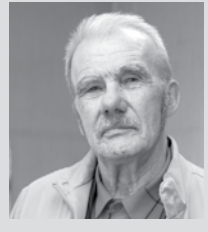
IET KA ŠŅĀC, KAMĒR ČOH...

Kad mēs paaugāmies, bijām piemēroti tādai prestižai profesijai kā traktorista palīgs – tie bija tā sauktie *pricepšči* (piekabinātāji). Māri norīkoja pie riteņtraktora *XTZ* ar dzelzs riteņiem, kuriem bija lieli piķi un, protams, nekādas amortizācijas, – pa cietu zemi ar to grūti pabraukt. Vispār ļoti primitīvs mehānisms. Traktorists Vasilijš, tāds pagara auguma, nesen no armijas atgriezies, dienējis jūrniekos, lielīgs un slinks. Līdzīgs tipāzām no filmas *Likteņa lidumnieki*, kuru tur sauca par Kluso okeānu. Sādžas tuvumā dažos hektāros tika audzēta tabaka. To darīja brigāde, kas sastāvēja no vecām sievietēm, kuras vēl spēja norāpties no krāsns.

Vienu pavasari bijām norīkoti to tabakas zemi kultivēt. Iepriekšējā dienā nepabeidzām, nākamajā rītā gājām turpināt. Jāiet garām smēdei, un tur jau daži vīri grozās. Mans Vasja saka: „Tu ej un sāc darboties, man te kaut kas jānokārto, tūlīt nākšu.” Es jau sapratu, ka tas tik ātri nebūs: uztīs kazas kāju, sēdēs un pļurkšķēs, kamēr brigadieris atnāks un visus iztrenkās.

Es tūri priecīgs, ka man vienam uztic to braukšanu, jo man viss skaidrs, kas jādara, bet nogāja mazliet greizi. Lieta tāda, ka traktors darbojas ar petroleju vai ligrolīnu un benzīnu vajadzēja tikai piedarbināšanas brīdī. Priekš tā bija atsevišķa neliela bāciņa, un, kad pierūcināja, vajadzēja pārslēgt uz petroleju, bet es no tiem priekiem aizmirsu pārslēgt. Braucu un brīnos, kā traktors tik

Publicējam Kurmāles pagasta iedzīvotāja JĀŅA ZVEJNIEKA atmiņas par izsūtījumu Sibīrijā 20. gs. 40.–50. gados. Šogad viņam apritēs 85 gadi.

labi velk: vakar ar otro ātrumu knapi kustēja, bet šodien ar trešo iet ka šņāc! Bet man vēl nepielec, ka es braucu ar benzīnu. Taču ilgi tā braukšana nesanāca: nogāja – čoh! – un apstājās. Es nolēcu zemē un ieraudzīju, ka tā truba, kas pie kolektora līkumā un vēl tālāk, ir sarkana. Nu apjēdzu, kas par lietu, bet bija par vēlu. Skrēju uz smēdi pie traktorista, stāstīju, kas par lietu, viņš protams, uzreiz saprata, ka vārsti izdeguši. Tā arī bija.

Viņš mani drusku palamāja, bet neko daudz – jāskrūvē galva nost. Vēlāk atjāja brigadieris, un viņš mani nelamāja vairāk par Vasju. Brigadieris uzklupa Vasjam, ka uzticējies puikam vienam traktoristam, nu puse dienas būs dīkstāve, kamēr savedīs kārtībā. Noņēmām galvu – divi izpūtēju vārsti sadeguši, plānākās maliņas nodegušas. Labi, ka pašai galvai nekā nekāitēja, jo tā no čuguna. Sadabūjām citus vārstus, bet tie jāpieslēpē. Es nu trinu ar’, jo jutos vainīgs. Vienīgais labums, ka no tās reizes vairs neaizmirsu, ka bākas jāpārslēdz.

„Smieklī un bēda – māte visu dienu karojusi ar radio, galīgi piekususi.”

KĀDA BIJA ARŠANA

Vispār mūsu brigādē bija trīs traktori, bija arī ceturtais ar gāzes generatoru, bet tas uzsprāga, un to vairs neatjaunoja. Pats lielākais saucās *CTZ* – uz kāpurķēdēm bez kabīnes. Otrs arī kāpurķēdēs – *NTZ* es saucu par naķi. Tie visi darbojās ar petroleju vai ligrolīnu, vēlāk atsūtīja pirmo dīzeļdzinēju traktoru *DT-54*. Vienreiz biju norīkots pie tā lielā *CTZ*, tas vilka divus arkļus: vienu pieckorpusu, otru četru korpusu. Hidrauliski un apvēršami arkli tajā laikā nevienam pat sapņos nerādījās. Vēlāk jau nāca uzlaboti, kurus varēja lauka galā izcelt no zemes, noraujot vienu sviru, bet līdz tam bija jāgriež tāda liela dzelzs stūre. Sākumā tā bija grūti izkustināma, es vēl piesēju klāt mieta gabalu, ar kuru to varēja darīt vieglāk. Ar otru stūri regulēja dziļumu: ja nolaida par seklu, tad rugāji no arumiem rēgojās ārā un agronoms lamājās, bet, ja kādā paugurā iegāja par dziļu un traktoram no skursteņa melni dūmi griezās, tad atkal traktorists kratīja kulakus. Mēs jau pie tā bijām pieraduši un visas tās *matj perematj* (lamuvārdus – red.) neņēmām galvā. Lauki bija lieli – parasti brauca riņķī, un pārāk liela regulēšana nebija vajadzīga.

„Mana pilsēta tikpat kā izpostīta”

34 gadus vecais ukraiņis IVANS ZJUMKINS no Hersonas pagājušā gada vasarā pametis Krievijas armijas okupēto pilsētu un atbraucis uz Latviju, lai atrastu darbu, nodrošinātu iztiku sev un palīdzētu vecākiem, kuri joprojām nevēlas savas mājas Ukrainā pamest. Pagaidām viņš strādā kokapstrādes uzņēmumā *Stiga RM*, taču meklē citu darbu.

Kurzemniekam viņš atklāj, kā juties, Krievijai iebrūkot, kāpēc devies prom un kā iedzīvojes Kuldīgā.

Daudzi Latvijā ir neizpratnē, ka pie mums patvērumu rod arī Ukrainas vīrieši. Kā jums izdevās šeit nokļūt?

Es dzīvoju Hersonā, un to okupēja krievu karaspēks. Ukrainas armijā neesmu dienējis. Visi, kuri vēlējas armijai palīdzēt, pieteicās militārās reģistrācijas nodaļā. Tos, kuriem militārās iemaņas bija, iespējams, paņēma uzreiz. Citus paņēma rezervē, lai izsauktu tad, kad vajadzēs. Ukrainā šiem cilvēkiem kaut kur jādzīvo, kaut kas jāēd – kaut kā jāeksistē. Bet nauda tam netiek piešķirta, jo ekonomika nav tajā labākajā stāvoklī.

Kad pirmajās dienās Hersonā ar draugiem vērsāmies pie pašaisardzības vienībām un jautājām, vai var iedot ieročus, tur teica, ka nav. Arī mums ieroču nebija. Sociāli atbildīgākajiem tika izsniegtas ložu necaurlaidīgas vestes. Viņiem bija jāpieskata, lai ļaudis neapzagtu veikalus un nelaupītu. Bija svarīgi, lai cilvēki nemestos cits citam virsū ēdiena dēļ un viss notiktu civilizēti. Daudzus jaunus puīšus, kuri izgāja pilsētu aizsargāt bez ieročiem, nošāva krievu karaspēka tehnika. Tagad tur ierīko pieminekļus.

Pēc trim mēnešiem nolēmu doties no valsts prom. Aizbraucot neko nezaudēju – bija variants sēdēt un gaidīt, kamēr man kaut ko atņems. Krievi daudziem atņēma automašīnas, aplaupīja mājas, paņēmot visu vērtīgo. Kad krievu karaspēks pilsētu pameta, tad līdzī aizveda visu vērtīgo no muzejiem, bankām un citām ēkām. No ļaužu mājām sadzīves tehniku un citas labas lietas aizveda.

Kad devos prom, ceļš veda cauri ļoti daudziem krievu armijas kontrolpunktiem. Nolēmu aizbraukt, lai nopelnītu iztiku un palīdzētu vecākiem, kuri palika Hersonā. Bija jābrauc cauri Krimai, Krievijai, jāšķērso Latvijas un Lietuvas robeža. Sākumā gribēju doties uz Poliju, bet paliku Latvijā, jo te ir krieviski runājoši iedzīvotāji un nav valodas barjeras. Te vieglāk iekārtoties darbā un sarunāties.

Ceļš droši vien bija bīstams.

Ar mani brauca kāda ģimene – pāris ar trim bērniem. Braucām ar uzrakstu *Bērni*. Kontrolpunktos mūs īpaši neapturēja. Devāmies uz Krieviju – varbūt tāpēc bija

Ivans Zjumkins no Ukrainas pilsētas Hersonas kopš pērnā jūnija dzīvo un strādā Kuldīgā: „Krievu karavīri mums cenšas ieskaidrot, ka ieradušies palīdzēt, nevis darīt pāri. Cilvēki jau nav stulbi – viņi redz, kas notiek. Kam mums vajadzīga tāda palīdzība? Krievi izposta mūsu mājas, pilsētas un valsti.”

mazāk jautājumu nekā Ukrainā, kur vīriešus izģērbj, pārbauda: ir vai nav dienējis. Pie Krimas robežas, kur pašlaik ir Krievijas teritorija, visu nakti bija pratnāšana. Manā telefonā atrada Ukrainas karavīru numurus un ilgi izjautāja, kā esmu saistīts. Gribēja atstāt tur, beigās palaida, jo biju kopā ar drauga ģimeni.

Vecāki negribēja doties prom – palika Hersonā, jo uz citu valsti, citu cilvēku palīdzību necer. Viņu dzīvoklis pagaidām ir neskarts, bet pagalmā lido raķetes. Vecākiem ļoti bail. Pirms kāda laika trāpīts pavisam tuvu: notricējuši logi, jo raķete trāpījusi tajā daudzdzīvokļu mājā, kurā viņi dzīvo. Nezinu, kam jānotiek, lai vecāki nolemtu izbraukt no valsts.

Man tur palika arī māsa un citi radnieki. Visa jaunatne caur Krimu izbrauca uz Eiropu strādāt, jo Ukraina vīriešus no valsts neizlaiž, īpaši spēka gados. Daudzi par to sašutuši. Karo speciālisti. Vīrieši, kuri izbraukuši, no ārzemēm palīdz ar naudu vai citos veidos. Ja neesi militārās nodaļas speciālists un esi bez ieroča vai kara tehnikas, kaujas laukā būs tikai mērķis.

Vai tāpēc palīdzat Vinetai Brūderei-Sedliņai labdarības

organizācijā *Tabitas sirds*?

Uzzinājām par šo organizāciju, kur var saņemt palīdzību: higiēnas preces un tamlīdzīgas lietas. Kad tajās telpās ieradāmies pirmoreiz, mantu tur bija ļoti daudz. Cilvēki tās atnesuši maisos, un vajadzēja sašķirot. Piedāvāju palīdzību. Sāku ar mazumiņu – no sākuma nesu mantas, pēc tam vedu palīdzību uz Kabili (ukraiņu mītnes vietu – red.). Tā sāku palīdzēt arvien vairāk.

Kā jūtaties Kuldīgā?

Atbraucu 1. jūnijā un šeit jutos kā ciemos. Kuldīga ir skaista, cilvēki ir laipni – man viss te patīk. Tā man raisa asociācijas ar Hersonu. Arī tur jūra nav tālu. Trīs mēnešus mūs izmitināja Virkas ielā. Tā kā man nav mazu bērnu un invaliditātes, dzīvesvieta tika nodrošināta 120 dienām. Sākumā saņēmu 270 eiro pabalstu. Pirmo mēnesi Virkas ielā bija ēdināšana.

Ko darāt tagad?

Strādāju uzņēmumā *Stiga RM* par virpas operatoru. Izgatavoju finieri. Tas ir ļoti smags darbs. Sākumā varēju slodzi izturēt, un par to maksāja atbilstošu algu, bet tagad atalgojums nez kāpēc stipri samazināts. Cenšos atrast ko citu. Ukrainā biju ostas inspektors. Pārbaudīju uz Turciju sūtāmo preču – graudu, zirņu, sojas – kvalitāti. Braukāju pa visām Ukrainas ostām un kontrolēju preču iekraušanu no brīža, kad kuģis iebrūca ostā, līdz izbraukšanai. Dažus gadus nostrādāju kuģubūves rūpnīcā. Tas darbs bija ļoti interesants – savām rokām radīt

milzīgu kuģi. Ja kāds uzņēmums te meklē darbinieku un nodrošina apmācību, esmu gatavs apgūt jaunas prasmes.

Vai esat domājis par latviešu valodas apguvi?

Pagaidām neesmu. Māku dažas frāzes. Tomēr mērķtiecīgāk būtu apgūt angļu valodu. Vecāki ļaudis saprot krievu valodu, bet jaunatne spēj sazināties angļiski.

Vai jūs varētu Latvijā palikt? Vai tomēr plānojat kādudien atgriezties mājās?

Mana pilsēta ir tikpat kā izpostīta. Nav skaidrības, kas būs rīt. Bet, atgriežoties citā Ukrainas pilsētā, tāpat viss jāsāk no jauna. Pagaidām esmu te. Vai palikšu, lēmums vēl nav pieņemts. Gribas mājās, bet saprotu, ka tur viss izpostīts. Dievs dod, kaut karš beigtos! Tad notiks pilsētu atjaunošana un būs darbs. Būs jāceļ un jāatjauno valsts. Tad, visticamāk, atgriezīšos.

Kāda bija tā diena, kad Krievija iebruka?

Mēs tam neticējām. Zvanīja paziņas un teica, ka dosies uz Rietumukrainu, jo sākusies pilsētu bombardēšana. Man vajadzēja braukt uz citu pilsētu strādāt. Piezvanīju draugam Robežsardzē – viņš teica, ka sācies karš un no Krimas puses uz Ukrainu nāk karaspēks. Aizbraucu uz benzintanku – tur bija ļoti garas

„Ja neesi militārās nodaļas speciālists un esi bez ieroča vai tehnikas, kaujas laukā būs tikai mērķis.”

rindas. Mūsu lidlaukā divu kilometru attālumā nogranda pāris sprādzienu. Tas bija neticami, ka Krievija spētu Ukrainai uzbrukt. Pēc sprādzieniem un lidojošajām raķetēm nāca apziņa, ka tas patiešām notiek. Tajā pašā dienā visi sāka iepirkt produktus veikalos. Tie tika izpirkti.

Polīcija un specdienesti kolonnās pilsētu pameta, jo iebrūca krievu kara tehnika. Ar parastām pistolēm pret tiem neko nevarēja iesākt. Mums bija izveidotas pašaisardzības vienības, bet daudzi tika nošauti. Viņi izgāja krievu karaspēku sagaidīt ar Molotova kokteiļiem. Pēc tam ļaudis gāja uz centru padzīt karavīrus, kuri pēc tam apšaudīja dažus dzīvojamos rajonus un teica: „Ja jūs vēl nāksiet ārā, mēs apšaudi turpināsim.” Cilvēki tam nepiekrita – visa pilsēta izgāja ielās ar karogiem. Karavīri sēdēja savā tehnikā, skatījās uz to un šāva gaisā. Tā kā viņi nedevās prom un viņiem bija ieroči, ļaudis sāka klusiņām Hersonas apgabala teritoriju atstāt.

Kā vērtējat Latvijas palīdzību ukraiņiem?

Tas ir ļoti labi, ka Latvija palīdz. Ir jūtama latviešu cilvēcība – viņi problēmu saprot un palīdz, tērējot savu laiku un naudu. Paldies Latvijai un Eiropai par to palīdzību, ko tā manai valstij sniedz! Krievija bija tā, kas garantēja mūsu drošību, tomēr uzbruka. Ukrainu sāka atbalstīt cilvēki

no svešām valstīm. Milzīgs paldies, ka palīdzat! Karš – tas ir briesmīgi. Cieš daudz nevainīgo. Viņi sēž mājās, lūdzas un nolād Krieviju, kamēr raķetes iznīcina daudzstāvu mājas un daudz ļaužu līdz ar tām. Žēl to, kuri tur dzīvojuši, visu mūžu strādājoši. Cilvēki vēlētos mierīgas vecumdienas, bet viņi ir spiesti slēpties no raķetēm. Daudzi zaudē mājas un savu dzīvi beidz uz ielas.

Vai pie mums esat saskāries arī ar negatīvu attieksmi?

Neko tādu neesmu pieredzējis. Cilvēki visur ir dažādi. Man ir jautāts, kāpēc atbraucu, kāpēc nekarāju Ukrainā. Es atbildes uz šiem jautājumiem zinu, tāpēc nepievēršu tam uzmanību. Ja būtu aizbēdzis no frontes vai izdarījis ko tamlīdzīgu, tas būtu citādāk. Man ir vēlme dzimtenē atgriezties, bet kā gan es tur varētu būt noderīgs? Ja rodas iespēja, palīdzu no šejienes, kā vien varu.

„Nolēmu braukt prom, lai nopelnītu iztiku un palīdzētu vecākiem, kuri palika Hersonā.”

Praktiskā uzņēmējdarbība jau skolā

Skolēnu mācību uzņēmumiem (SMU) pavasaris ir aktīvs periods, kad organizācija *Junior Achievement Latvija* (JAL) kopā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru rīko tirdziņus un citus pasākumus, kuros nākotnes uzņēmēji var savas idejas prezentēt un ražojumus pārdot.

MĀCĪBU METODE

Viena no aktīvākajām novadā ir Kuldīgas Centra vidusskola (KCV) – darbojas astoņi SMU, kuriem jau ir gatava produkcija. Vairāki jaunieši piedalījušies reģionālajos tirdziņos un *Citā bazārā* Rīgā, gūstot gan pieredzējušu uzņēmēju žūrijas, gan pircēju ievērtību un atzinību. Citi produkciju piedāvā internetā, citi vietējā tirgū pēc pasūtījuma. Kā stāsta ekonomikas skolotāja, JAL koordinatore Laura Zariņa, tas ir labs veids, kā uzņēmējdarbības zināšanas saistīt ar praksi.

IZPLĀNOT UN ARĪ BRAUKT

Šiem uzņēmumiem nav juridiska statusa – tos pārstāv JAL un skola, kurā tie izveidoti. Visbiežāk septembris un oktobris skolēniem ir iedvesmas laiks, kad tiek meklētas idejas. „Stundās pārskatām un palīdzam izdomāt, kā tirgū pietrūkst: ar kādām nepilnībām katrs saskāries, kas nepatīk un ko vajadzētu uzlabot. Tā izkristalizējas vajadzības un iespējas, sākas uzņēmumu dibināšana. Būtībā kādā uzņēmumā iesaistās katrs vidusskolēns. Kā gan var iemācīties braukt ar riteni, ja uz tā neuzkāpj un nebrauc? Kā var iemācīties uzņēmējdarbību, ja ne reizi neesi pamēģinājis darīt? Tā ekonomikas skolotājs piedāvā kaut ar pieri ieskriet sienā, lai saprastu: patīk vai nepatīk, izdodas vai ne.”

ARĪ GODALGAS

Raksturojot skolēnu idejas, L.Zariņa norāda, ka virzieni bijuši dažādi un tie galvenokārt saistīti ar individuālajām interesēm un padziļinātajiem mācību kursiem. „Ir tādas skolas, kas *Junior Achievement* pasākumos mērķtiecīgi iet uz godalgām. Latvijā tās nevar iegūt ar vienkāršu ražojumu – jābūt īpašai inovācijai vai uzlabojumam. Mācību uzņēmumā skolēns apgūst finanšu plānošanu un analīzi, prasmi darboties komandā, iegūst biznesa kontaktus un saprot, kas ir izdevīgs piedāvājums, iemācās ražot, prezentēt un pārdot, gūst pieredzi saskarsmē, darba organizācijā. Var arī kaut ko nopelnīt. Dalība un atzinība ļauj saņemt atlaides studiju programmā, labu ierakstu CV. Tas ir diezgan svarīgi, jo darba devēji bieži vien prasa pieredzi, bet jauniešiem ar labu izglītību jau tās uzreiz nav. Taču jāņem vērā, ka lielajos pasākumos dalības maksa ir dārga un skolēni to nevar atļauties. Šeit mūs atbalsta pašvaldība.”

NO DABĪGIEM MATERIĀLIEM

Viktorija Doniņa ar trim klases-

„Mācību uzņēmums palīdz izpētīt tirgu un iespējas, māca veiksmi vai neveiksmi piedzīvot jau tagad ar mazu budžetu skolā, nevis pēc tam, kad uzņēmuma veidošanai paņemts liels kredīts,” skaidro Kuldīgas Centra vidusskolas ekonomikas skolotāja Laura Zariņa.

Kuldīgas Centra vidusskolas 11. klases skolnieki Mārtiņš Peniķis un Aigars Jēkabsons stāsta, ka gaismekļa *Print Lamp* dizainu vēl dažādos.

„Ja esam uzlikušas mērķi uzadīt katra desmit, tad noteikto skaitu noteiktā laikā arī uzadām. Mums ir pasūtījumi – klienti nevar gaidīt.”

biedriem nodibinājusi uzņēmumu *Spirit Candles*, kurā top dabai labvēlīgas sveces no bišu vaska ar interesantu dizainu. Viktorija rada precī, Matildes Spesoto joma ir sociālie mediji, bet Ailijas Garozas un Emīla Einberga pārziņā ir finanses. „Katrs iesaistās un palīdz visā, kas saistīts ar uzņēmumu,” stāsta Viktorija. „Mācību gada sākumā vēl nevarējām izdomāt, ko ražot. Bija doma, ka jābūt no dabīgiem materiāliem un videi draudzīgam. Tā radās ideja par bišu vaska svečēm. Tirdziņos vēl neesam bijuši – gatavojamies festivālam *Lido zivis Kuldīgā*.”

Matilde no Itālijas šeit mācās skolēnu apmaiņas programmā. Viņa stāsta, ka programma kopumā ir līdzīga, arī itāļu skolās māca uzņēmējdarbību. Bet skolēnu uzņēmumi viņai ir pilnīgi jauna pieredze. Itālijā tādu teoriju apgūst skolā, bet praktisko pusī – vasaras praksē vai ģimenes uzņēmumā. Sveces te ražo kopā, un tā Matilde ārpus stundām ieguvusi labus draugus.

PRAKTISKA UN INTERESANTA

Interesanta dizaina gaismekļus ražo SMU *Print Lamp*. Kupols darināts ar 3D printeri, ir koka pamatne, lampai var mainīt gaismu dažādās krāsās. „Sākumā taisījām koka lampas, tās bija stāvākas un masīvākas,” stāsta Mārtiņš Peniķis. „Tas bija darbietilpīgi, un izdomājām, ka nav vērts mocīties, ja ātrāk var ar 3D printeri.” Aigars Jēkabsons piebilst, ka šis ir tikai sākums – esot doma radīt jaunu dizainu. Jaunieši izvirzījuši trīs galvenos nosacījumus: lai ražojums būtu ērts un praktisks, pielāgojot to lasīšanai, atpūtai utt., videi draudzīgs un lai cilvēki būtu ieinteresēti nopirkt.

NO PADOMJLAIKA KAROTĒM

SMU *Peratra* gredzenus ar ornamentiem darina no padomju laika galda piederumiem: karotēm un dakšīnām. „Nosaukums nācis no Madagaskaras, kur *peratra* nozīmē *karote*,” skaidro lietvedis Roberts Šķēle. „Rudenī bijām

tie atsijātie graudi bez idejām. Skolotāja tādu gredzenu jau bija redzējusi un ierosināja domu attīstīt. Novadā jaundzimušajiem tiek pasniegtas sudraba karofītes. Kāpēc gan netaisīt gredzenus? Tā pievērsāmies šai idejai.” Vadītāja ir Estere Komisāre, bet ražojuma kvalitāte ir meistares Megijas Bumbieres rokās. „Ielieku karoti skrūvspīlēs, nozāģēju galu un saliecu,” Megija raksturo, viņasprāt, vienkāršo procesu. Kolēģiem gan tā nešķiet – vieglāk padodas plānot un rēķināt. „Tāpēc jau uzņēmumus veido vairāki, jo katram ir sava joma. Pagaidām veco laiku karotes un dakšīņas mums mājās krājumā ir, gan jau vēl ir citiem. Neesam domājuši, cik ilgi uzņēmums pastāvēs. Pēc skolas droši vien neturpināsim, jo būs citas intereses, bet pieredze būs.”

UZTICĪBA, ATBILDĪBA, PARTNERĪBA

Arī uzņēmuma *Warmy* meitenēm Paulai Urbanovičai, Paulai Katei Tomsonei un Katrīnai Munkevica ideju neesot bijis, līdz

„Kā var iemācīties uzņēmējdarbību, ja ne reizi neesi pamēģinājis kaut ko darīt?”

Kuldīgas Centra vidusskolas 11. klases audzēknes Paula Urbanoviča, Paula Kate Tomsone un Katrīna Munkevica līdz veiksmīgam skolēnu uzņēmumam *Warmy* nonāca, uzklaustot citu pieredzi, izpētot tirgu, kā arī izvērtējot savas zināšanas un prasmes. Meiteņu adītie ausiņi jau guvuši atzinību.

Kuldīgas Centra vidusskolas 11. klases skolnieces Matilde Spesoto un Viktorija Doniņa no bišu vaska taisa sveces. Idejas pamats: ražojumam jābūt no dabīgiem materiāliem un videi labvēlīgam.

kādā jauniešu pieredzes apmaiņā dzirdējušas veiksmes stāstus, kā prasmes un vaļasprieku pārvērst uzņēmējdarbībā. Radies *Warmy*, kas ražo ausiņus – gan vienkāršus, gan elegantus adījumus, kas frizūru neizjauc, bet ausis aukstā laikā silda. Meitenes tos reklamē sociālajos tīklos. Piedalījušās reģionālajos tirdziņos, arī *Citā bazārā* Rīgā. Pircēju interese esot atšķirīga: katrs nenovērtē, ka tas ir individuāls roku darbs. „Tie, kas paši nav to darījuši, domā, ka tādu uzadīt ir diezgan viegli,” stāsta meitenes. „Bet ir diezgan sarežģīti – pērlīšu piešūšana vien prasa pāris stundu. Arī uzņēmuma dibināšanai un biznesa plānam vajadzēja daudz laika un zināšanu, lai visu sīki aprēķinātu. Nebija ne jausmas, cik un kur nopelnīsim. Svarīga arī partnerība. Mēs viena otrai uzticamies, ka viss tiks izdarīts. Ja esam uzlikušas mērķi uzadīt katra desmit, tad arī noteikto skaitu noteiktā laikā uzadām. Mums ir pasūtījumi, un klienti nevar gaidīt.”

Vilņas katedrāles laukums vecpilsētā ir galvenais, un tur parasti notiek tirdziņi, militārās parādes un citi pasākumi. Pa kreisi – katedrāle, pa labi – zvanu tornis.

Vilņas centrs ir ļoti skaists, sakopts, mierīgs un kluss. Gājēju ielas malās ir veikali un kafējnicas. Manu uzmanību piesaistīja kaķu kafējnica, kurā kafiju var dzert, kamēr glaudi pūkainos mīļus un priecāties par tiem.

Valdnieka Ģedimīna tornis Ģedimīna kalnā ir blakus katedrālei. Tajā uzkāpjot, paveras varens skats uz Viļņas centru, tāpēc ilgā kāpšana augšā ir tā vērtā. Diemžēl toreiz sākās sniegunis, un pārāk ilgi šo skatu nevarējām vērot. Mans vietējais draugs, kura vārds arī ir Ģedimīns, stāstīja, ka 90. gadu sākumā šajā kalnā sākusies *Baltijas ceļa* cilvēku roku ķēde.

Viļņa – šarmanta pilsēta

Lai aizbrauktu nelielā ceļojumā, kurā gūt jaunus iespaidus un iepazīt citādāku kultūru, nekur tālu nav jābrauc, kā arī nav jāšķiras no pārāk lielas naudas summas. Lielisks ceļvedis ir mobilais telefons. Lietuvas galvaspilsēta Viļņa nav pārāk tālu, taču ir gana bagāta ar skaistām vietām, ko apskatīt, kā arī ir pilnīgi citādāka nekā mūsu galvaspilsēta Rīga.

Līdz Viļņai ir ērti nokļūt ar autobusu no Rīgas, lai gan jāizvērtina, kas izdevīgāk. Autobusa biļete turp un atpakaļ vienam cilvēkam maksā aptuveni 35 eiro, tikai jāpierēķina izmak-

sas ceļam no Kuldīgas uz Rīgu. Biļetēm dažkārt ir atlaide.

Tā kā mēs braucām divi cilvēki, secinājām, ka ar automašīnu ir izdevīgāk. Degvielā tika iztērēti aptuveni 70 eiro. Tas ir at-

karīgs no cenas un degvielas patēriņa. Interesanti, ka uzpildes stacijā *Neste* Viļņas centrā cena par litru bija par desmit centiem mazāka nekā Kuldīgā.

Ceļa izvēlē uzticējos mobila-

jai lietotnei *Waze*. Braucu caur Saldu līdz Aucei, tad caur Jaunakmeni (*Naujoji Akmene*) līdz Šauļiem un gar Panevėžu pa šoseju A2 līdz Viļņai. Ceļš bija labs, un gandrīz piecu stundu

garais brauciens – interesants, jo klausījās lietuviešu radiostacijas.

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
teksts un foto

Pie Viļņas vecpilsētas Užupe ir interesanta apkaime ar skaistām mājām un šaurām ieliņām. Interesanti, ka 90. gadu beigās iedzīvotāji pasludināja Užupe par neatkarīgu republiku ar savu konstitūciju, ko plāksnēs pie sienas var izlasīt dažādās valodās, tai skaitā latviešu.

Ar mobilo lietotni *Airbnb* ir ērti rezervēt apartamentus, kuros nakšņot. Jāpieņem, jānorāda datums un cilvēku skaits, kartē jāatrod tie apartamenti, kas patīk, jāpievieno bankas karte un jāsamaksā. Šī nelielā mājīnā ir netālu no Viļņas centra, un cena par divām naktīm diviem cilvēkiem – 122 eiro. Saimniece Rosita bija ļoti laipna, galā mūs sagaidīja, jāva mašīnu turēt pagalmā un izrādīja apartamentus. Mājā ir visas ērtības – liela gulsta, neliela virtuve ar indukcijas plīti, ledusskapis un mikroviļņu krāsns. Siltumu deva gaisa kondicionieris, kam varēja noregulēt vēlamo temperatūru.

Pusdienas nebija tālu jāmeklē, jo divu minūšu gājienā attālumā ir restorāns *Žemaičių Ašotis*. Mūs paziņa Viļņā teica, ka tur esot vislabākie cepelīni. Tie tiešām bija garšīgi, tikai jāņem vērā, ka porcija ir ļoti liela. Oficiants runāja angliiski, un, lai restorānu apmeklētu, rezervācija nebija vajadzīga. Cena par cepelīnu porciju – septiņi eiro. Klāt pasniegts turpat gatavots kvass.

Aizbraucot no apartamentiem, saimniecei Rositai atstāju medus burciņu no zemnieku saimniecības *Baltas* kā suvenīru no Kuldīgas novada. Tai klāt – nelielu ziņu lietuviešu valodā, kurā pateicos par jauko uzņemšanu. Pēc tam viņa lietotnē *Airbnb* man atsūtīja ziņu, kurā saka paldies par medu un to, ka gaidīs ciemos atkal.

SKOLOTĀJIEM NODERĪGAS TĒMAS

Profesionālās izglītības iestāžu latviešu valodas un literatūras, sociālo zinību un vēstures skolotāji divu dienu konferencē Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā ieklausījās vairākos lektoros, uzzinot daudz vērtīga un darbā noderīga.

Žurnālista darbs kara apstākļos

Par Ukrainas karu, kas redzēts savām acīm, stāstīja Latvijas Televīzijas (LTV) žurnālists Gints Amoliņš, kurš rādīja fotoattēlus no sava darba kara zonā Irpiņā, Bučā, Kijivā un citās vietās, un tas izvērtās par ļoti emocionālu stāstu.

Tika rādīts arī dokumentālās filmas *Donbass: dzīvības apskāviens* fragments, kurā brīvprātīgie Lisičanskā palīdz no dzīves savas mājas pagrabā doties prom iedzīvotājiem, pārsvarā vecākiem cilvēkiem, arī tādiem, kam ir kustību traucējumi. LTV žurnālisti braucienos piedalījušies arī kā palīgi. Sāpīgi bijis redzēt, ka mašīnas bagāžnieks braucot atveras, līdzī paņemtas mantas izkrīt ārā uz ceļa, bet situācija ir tik nedroša, ka apstāties nedrīkst. Var tikai apbrīnot brīvprā-

tīgo un žurnālistu darbu bīstamajos apgabalos, kur vienmēr ir risks tikt ievainotam. Ir tādas vietas, kas tiek apšaudītas katru dienu, un cilvēkus var ķert arī snaipešu lodes.

Par žurnālistiem kara zonā G.Amoliņš stāstīja ļoti mierīgi un sacīja, ka tāds ir šis darbs. Viņš uzsvēra ukraiņu mieru, pozitīvismu, pārliecību par savu uzvaru. Arī frontes līnijas tuvumā cilvēki dzīvo, pilda darba pienākumus, spēj saglabāt mieru. Kāds laulāts pāris, zobārsts un viņa sieva medmāsa, fotoattēlā ir smaidīgi un savā kabinetā turpina pieņemt pacientus. Viņi dzīvo netālu no frontes līnijas un pieredzējuši arī Krievijas iebrukumu 2014. gadā, kad nācies no savas dzīvesvietas pārcelties. Nu fronte atkal pietuvojusies.

Aizkustinošs bija stāsts par pre-

cētu pāri, kurš bēg no frontes kopā ar liela auguma suni, bet ar tik lielu neviens nav gribējis savā mašīnā uzņemt. Tomēr izdevies nokļūt 50 kilometrus no frontes līnijas kopā ar visu mīluli. Starp sagrautu māju, bēgļu, masu kapavietu attēliem bija arī fotogrāfijas ar smaidīgiem cilvēkiem viņu darbavietās, pie eglītes pilsētas centrā vai Lieldienu svētīšanas laikā.

Skolotājiem G.Amoliņš stāstīja arī to, ka mācības tur bieži vien notiek attālināti, audzēkņiem un skolotājiem atrodoties dažādās Ukrainas vietās vai pasaules valstīs.

Žurnālists sacīja, ka svarīgi ir apzināties arī valsts izmērus un garos pārbraucienus starp pilsētām. Mašīnai jābūt izturīgai, jāreķinās, ka var būt elektrības pārrāvumi un, iespējams, galamērķi elektrības

nav vai tā pieejama dažas stundas diennaktī. Līdzī jāņem t.s. enerģijas bankas. Degvielas var nebūt ļoti garos ceļa posmos, tādēļ rezerve jāved līdzi. Arī bez bruņu vestes un ķiveres šādi braucieni nav iedomājami.

Konferences dalībnieki uzdeva jautājumus, un viens no tiem: kādā

valodā viņš sarunājas ar ukraiņiem. Pārsvārā tā esot krievu valoda, jo tā vieglāk, atbildēja G.Amoliņš, bet nu viņš jau saprotot arī ukraiņu valodu un elementāras frāzes varot pārmīt.

Katrīna Spuleniece-Aišpure,
autores foto

REKLĀMA

Centrālā statistikas pārvalde

APTAUJA PAR IENĀKUMIEM UN DZĪVES APSTĀKĻIEM

Ja saņēmi uzaicinājumu, esi atsaucis un piedalies aptaujā!

Tavs viedoklis mums ir svarīgs!

80008811
I-V pl. 10.00-18.00

Pastāsti, kā Tu dzīvo!

Līdzfinansē Eiropas Savienība

Humors palīdz mācīties ar interesi

Filoloģijas doktore Velga Laugale stāsta, kā skolotājiem mācību vielu pasniegt interesanti un ar humoru, lai noturētu skolēnu uzmanību un radītu viņiem prieku mācīties.

„Kad sāku strādāt augstskolā, biju izlasījusi teicienu, ka ik pa septiņām minūtēm lektoram jāpasaka kaut kas tāds, lai publika neiemigtu,” tā lekcijā *Humors stundā: joko skolotājs* sacīja filoloģijas doktore, Liepājas Universitātes docente Velga Laugale.

„Tā es 30 gadus metodiski esmu nostrādājusi, vācot materiālu. Leksikoloģija* ir mans pamatpriekšmets, un pirmā tēma tajā ir polisēmija** un homonīmija***. No tās nāk arī pamatīgas pērlis. Viens uzdevums, ko rādu studentiem, ir ar vārdu *kluss*. Tam ir piecas nozīmes: klusa meitene, klusa pilsēta, kluss stūrītis, klusā daba un kluss vakars. Man jā-saka godīgi: nesaprotu, kāpēc tur jābūt piecām nozīmēm. Cits piemērs, ko nesen atradu: kas kopīgs bīksēm, valsts noslēpumam un opelīm. Var pielaist, un var nepielaist. Tā ir īstā po-

lisēmija. Vārdam *pielaist* ir vēl daudz citu nozīmju.

Mācot ar humoru, viela ir saprotamāka un ilgāk paliek atmiņā. Nekur to nestāsta, ka mācīšanās ir emocionāla darbība. Uz negatīvu darbību veicina divas emocijas: bailes, kas ir bēgšana no stundām neizpildīto mājasdarbu dēļ, un dusmas, kas veicina skolēna agresiju. Uz pozitīvu darbību mudina prieks un interese. Skolotāja uzdevums būtu radīt pozitīvo, lai skolēni var mācīties mērķtiecīgi un kvalitatīvi.”

Prezentācijā V.Laugale stāstīja arī par dažādām grāmatām, kurās ir pētījumi par humora saskarsmē.

* Leksikoloģija – valodniecības nozare, kas pēta vārdu krājumu
** Polisēmija – daudznazīmība
*** Homonīmi – vārdi, kuru izruna un rakstība ir vienāda, bet nozīmes dažādas

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa teksts un foto

SARUNA AR JUBILĀRU

Darīt to, kas priecē, un būt ar tuviniekiem

„Man ļoti patīk, ja dzimšanas dienā mani apsveic. Tas ir kā cieņas apliecinājums, un ir patīkami, ka cilvēki atceras, piezvana vai uzraksta ziņu,” stāsta uzņēmējs, SIA *Palleteries* līdzīpašnieks, autosportists un jaunais I gates pils saimnieks **Edijs Ošs**, kurš 2. aprīlī svinēs 48. dzimšanas dienu.

SVINĪBAS TUVINIEKU LOKĀ

„Tieši tagad skatos – varbūt šoreiz ar ģimeni kaut kur jāaizlido, lai nav vienkārši jāšēž pie galda un jāēd rasols. Ir doma lidot uz Franciju vai Itāliju. Svētku izjūtas vēl nav, bet jūtu, ka tuvojas.

Vispilgtāk atceros savus 18. Tajā mirklī kļūsti pilngadīgs un liekas, ka visa pasaule pavērs vaļā. Arī 16. dzimšanas dienā jutu, ka ļauta lielāka vaļa. Īpaši momenti nenāk prātā, jo nekas ekskluzīvs nav noticis, bet visvairāk atceros to, ka izjutu pilngadīgā statusu un patstāvību, kad kļūsti tiesīgs darboties viens pats.

Vēl atceros maģisko skaitli 40. Kā tiecējums vēsta, 40. jubileju nesvin. Tā arī darīju. Agrāk gribēju publiku apkārt un lielākas svinības, bet tagad jūtu, ka tādas vēlmes vairs nav. Pilnīgi pietiek ar ģimenes loku un pašiem tuvākajiem draugiem.

Bērībā galvenā, protams, bija

torte, arī svecītes. Tortes man vienmēr garšojušas klasiskās – ar putukrējumu un augļiem vai ogām. Vēl, protams, bija svarīgi, ka tika pasniegts rasols un kartupeļi ar karbonādi. Uzreiz bija riktīgs svētku noskaņojums! Vienreiz Jauno gadu svinējām Indijā, un, mājās braucot, par to vien sapņoju kā par rasolu.”

DŽĪVE JĀBAUDA

„Jāsāk domāt par veselības uzlabošanu, vairāk uzmanības pievērst sportam un mazliet mazāk strādāt. Visu mūžu esmu daudz un cītīgi strādājis, un jāsāk sevi mazliet ierobežot un sargāt. Iepriekš visvairāk prieka sagādāja darbs, un to arī liku kā pirmo prioritāti, bet vērtības mainās. Tagad svarīgāka ir ģimene, bērnu audzināšana, laiks sev un vistuvākajiem. Skaitli 48 sagaidot, nav specifisku izjūtu. Nākamais atskaites punkts būs 50, bet ir jautājums, ko līdz tiem 50 saņiegt un vai tam ir nozīme, vai

Kuldīgas uzņēmējs Edijs Ošs šo gadu sagaidījis savā I gates pilī ar sievu Ludmilu, meitu Sintiju un dēlu Ivo.

tas ko maina. Dzīve jādžīvo un jābauda. Pašiem aktīvāk jānodarbojas ar tām lietām, kas priecē. Mani visvairāk priecē sports, to-

starp autosports, jo tas nes gandarījumu.”

JĀSPER LIELĀKI SOĻI

„Uzņēmuma darbībā tagad ir ļoti aktīvs laiks. Līdz ar kovidā iestāšanos bija jādžīvo tādā kā krīzes menedžmentā, un beigās ar darba komandas un ģimenes palīdzību šo laiku veiksmīgi pārvarējām. Tagad ir jauni izaicinājumi – satricinājumi cenu kāpuma un energokrīzes dēļ. Trīs gadus darbs bijis ļoti intensīvs. Visu laiku jāspēr lielāki soļi. Ir, ko darīt. Personāla komanda pieaug, attīstība ir jūtama.

I gates pils man ir jauns izaicinājums – es neteiktu, ka tas ļoti vērst uz komerciju. Bet man tas patīk, jo atsvaidzina galvu un ir pilnīgi kas cits, ja salīdzina ar to, ko esmu darījis. Man patīk radīt, un šeit darba lauks ir ļoti liels, vēsturisko mantojumu savienojot ar jaunām tehnoloģijām un materiāliem.

Autosports pagaidām paliek otrajā plānā, jo ir daudz citu lielu mērķu, ko sasniegt. Kopā ar septiņgadīgo dēlu Ivo lēnām speram pirmos soļus – šogad debitēsim minibagijos autokrosa klasē. Sākam gatavoties sezonai, būvējam mašīnas un trenējamies.”

Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš
Edija Oša arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Kopā atkal pieci

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 22. līdz 29. martam piedzimuši pieci bērniņi: divas meitenes un trīs zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Dina, Emma Emiliana, Pauls, Braiens un Kristofers.

Simtais mazulis sagaidīts

Aizputnieces Deinu Danielu Dzirkko un mazo Emmu Emilianu sveic galvenais ārsts Edgars Siliņš un galvenā māsa Laura Prelgauska.

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā 27. martā 23.42 pasaulē nākusi aizputnieku Deinas Daniela un Krista Kristapa Šternberga pirmdzimtā – Emma Emiliana. Viņa te šogad ir 100. bērniņš.

Piedzimstot mazulīte svērusi 3210 g. Mamma Deina Daniela stāsta, ka meitiņa ir mierīga, bet pa reizei parādot raksturiņu. Vārdu meitai izvēlējušies vecāki kopā: „Abi bijām vienisprātis, ka jāliek divi. Man ir divi vārdi ar

vienādu burtu, tāpat dzīvesbiedram. Vārdi Emma Emiliana ir skaisti un skaņīgi.”

Kuldīgas slimnīcu izvēlējušies tāpēc, ka par to dzirdētas labas atsauksmes: „Mums bija ģimenes dzemdības. Kristis Kristaps pats to gribēja, es arī. Jāatzīst – man tīri labi patika, ka bērniņa dzimšanā viņš bija klāt. Tētis plāno izmantot bērna kopšanas atvaļinājumu un sākumā būs kopā ar mums.”

Inta Jansone
Andas Šlakorciņas foto

Sudraba karotītes 67 mazuļiem

Pirmās sudraba karotītes šogad saņēmuši 67 Kuldīgas novadā reģistrētie bērniņi – 25 meitenes un 42 zēni, kuri dzimuši pērn no jūlija līdz septembrim.

Pirmais mazulis dzimis 29 ģimenēs, otrais – 20 ģimenēs, trešais – 11, ceturtais – septiņās. 52 bērni dzimuši Kuldīgā, astoņi – Ventspilī, pieci – Liepājā, pa vienam – Skrundā un Jūrmalā. Populārākie vārdi meitenēm bijuši Megija un Adele, zēniem – Adrians, Daniels, Mārtiņš, Jēkabs, Roberts un Jānis.

Sudraba karotītes ģimenēm pasniedza domes priekšsēde Inese Astaševska: „Kad pirmo reizi turēju rokās savu mazuli, nodomāju: tagad zinu, kā smaržo mīlestība. Domāju, ka jūs visi to tagad zināt. Par ģimenēm un bērniem mūsu novadā domājam daudz, un tie, kuriem bērniņš jau ir otrais, trešais un ceturtais, to jūt kā bezmaksas interešu izglītības pulciņus, arī dažādas maksas atvieglojumus. To noteikti saglabāsim arī turpmāk.”

I. Astaševska uzskata, ka no mazuļiem varam mācīties trīs būtiskas lietas. Pirmā – bērnam nevajag daudz iemeslu, lai viņš būtu laimīgs. Otrā – bērns nemītīgi var sev atrast jaunu nodarbošanos. Trešā – ja kaut ko ļoti, ļoti gribam un nepārtraukti uz to uzstājam, visticamāk, beigās arī iegūsim.

Montas Skabovičas un Mārtiņa Rūtenberga ģimenē pusgadu vecā Alike ir otrais bērniņš. Monta stāsta, ka tik lielā pulkā mazulis atrodas pirmo reizi: „Šodien viņa ir mierīga un nedaudz apjukusi, jo pirmoreiz redz tik daudz citu bērnu. Ar raksturiņu ir visādi: citas naktis ļauj gulēt, citas ne.” Vaicāta, kā izvēlēts tik interesants vārds, mamma teic, ka to, pirms meitiņa piedzima, tētis esot nosapņojis.

Baibas Ābeles un Markusa Kalmaņa ģimenē gandrīz deviņus mēnešus vecais Klāvs ir trešais bērns. Mājās gaida brālis Kārlis un māsa Karlīna.

Sudraba karotīti saņem mamma Baiba Ābele un mazulis Klāvs Kalmanis.

Par mazuli stāsta mamma: „Viņš mums ir ļoti mierīgs – ļauj izgulēties. Salīdzinot ar pirmajām divām grūtniecībām, šī bijusi visvieglākā, vismierīgākā.”

Amandas Gustovskas
teksts un foto

NEDĒLAS VIESIS

Sezonā vairākkārt labākais

Kuldīgas/KNSS komandas volejbolists DĀVIS ANDERSONS aizvadītajā sezonā Latvijas Čempionātā bijis labākais punktu guvējs un servētājs, viņš iekļauts arī tā sauktās sapņu komandas pamatsastāvā.

Valsts čempionātā Kuldīgas komanda izcīnījusi 6. vietu. Bet spēlētājiem bija arī vairāki apbalvojumi. Pastāsti par tiem!

Kopā bija astoņas kategorijas, un piecreiz nominēti Kuldīgas volejbolisti. Uzbrukuma precizitātē trešajā vietā ir Sandris Gulbis. Es biju labākais punktu guvējs – 318 punktu, komandas biedrs Toms Prokofjevs ir piektais – viņam 203 punkti. Biju arī labākais servētājs (26 punkti), piektais šajā pozīcijā ir komandas biedrs Kaspars Gertners (15). Otrs labākais biju kā servētājs attiecībā pret nospēlētajiem setiem. Otrs biju arī kā labākais uzbrucējs attiecībā pret nospēlētajiem setiem. Vēl kā diagonāles spēlētājs tiku iekļauts sapņu komandā, kas veidota pēc statistikas datiem. Tajā izdevās noturēties visu sezonu. Kā komanda esam sestajā vietā. Sezona bijusi veiksmīga.

Pavisam maz pietrūka, lai jūs tiktu tālāk.

Ja būtu vinnējuši Daugavpili, būtu tikuši labāko četrinieka. Pirmajā spēlē pie viņiem nospēlējām piecus setus un galotnē zaudējām. Atbildes spēlē mājās bija tieši tāpat: cīņa piecos setos, un zaudējām. Tālāk tika Daugavpils, tā spēlēja ar Ventspili un piecos setos zaudēja. Komandas spēkos ir līdzīgas, un iznākums varēja būt dažāds. Uzskatu, ka mums bija iespēja tikt tālāk, taču to neizmantojām. Bet tāds ir sports. Nevaram bēdāties, jo viss pašu rokās.

Komandas biedri stāstīja, ka uzņēmies arī atbalstītāju meklēšanu.

Varbūt tādēļ, ka strādāju tirdzniecībā. Ar svešiem cilvēkiem varu runāt – citiem tas neizdodas. Bet ne es vienīgais no komandas to daru. Kaspars Gertners ik gadu iesniegumu par finansējuma piešķiršanu raksta Kuldīgas novada pašvaldībai. Ar to nepietiek, tāpēc uzņemos meklēt atbalstītājus. No visiem bija negaidīti labs atbalsts – ļoti pozitīva attieksme no vietējiem uzņēmējiem. Varējām iegādāties formas un citas vajadzīgās lietas.

Pauzes jums, šķiet, nav, jo spēlētāji dažādās komandās startē arī Kuldīgas novada atklātajā čempionātā?

Novada čempionāts jau iet labu laiku. Aprīlī būs finālspēles. Tagad arī mēs varam vairāk iesaistīties, jo Nacionālās līgas čempionāta laikā tik ļoti to nedarījām, lai negūtu traumu. Mūsu

komandai *Blice* jāaizstāv pagājušogad izcīnītais novada čempiona tituls.

Vai ir izredzes?

Noteikti! (Smejas.) Komandas ir apmēram tādas pašas. Lai gan skaitliski ir vairāk – septiņas, bet topa četrinieka ir zināmās. Domāju, ka iznākums būs tāds kā pagājušogad, bet nu nevar zināt – izredzes ir visiem.

Kad sāksiet gatavoties jaunajai sezonai?

Varam sākt jau tagad. Līdz jaunajai sezonai iznāk septiņi mēneši. Vasarā var trenēt fizisko sagatavotību, spēlēt pludmales volejbolu – smiltiņas ir laba bāze zālei. Arī vecie spēlētāji gatavi darboties. Dažreiz treniņos spēlējam vecie pret jaunajiem. Mēs esam mazliet citādāki skolai gājuši cauri, un atšķirības mazliet var just. Gribam, lai jaunajiem ir cīņasspārs, un laukumā savā starpā jākomunicē – tas ir lielākais klupšanas akmens.

Cik ilgi tu volejbolu spēlē?

2004. gadā aizbraucu līdz māsai uz nometni Īvandē. Aizveda mūs arī uz sacensībām *Tio volejs*. Uzvarējām – mājās kausiņš vēl stāv. Pat nezinu, kā tas izdevās: tad volejbola prasmju vēl nebija, jo pirms tam biju trenējies futbolā. Bet pēc tam volejbols iepatikās.

Pa vidu bija pauze – gribēju spēlēt hokeju. Toreiz tēvs strādāja Ventspilī, braucu uz treniņiem. Izbraukāt bija problemātiski, un viss pajuka. Gāju atpakaļ uz volejbolu. Vispār ar sportu esmu uz *tu*. Ziemā slidoju, braucu uz kalniem, man patīk snovboards. Vēl pirms futbola apguvu karatē, un uz nodarbībām mani veda onkulis Nauris Šīmanis.

Pēc vidusskolas aizbraucu uz Ameriku – gadu tur mācījos kolledžā un spēlēju volejbolu. Bija laba komanda, treneri. Ir atšķirība, kā volejbolu māca tur, piemēram, uzbrukuma tehnikā, aizsardzībā. Atbraucis mājās, sāku spēlēt Kuldīgas komandā pie trenera Naura Sokolovska. Viņam bija vīzija Kuldīgu volejbolā atfistīt kā otru Murjāņu. Viņam tas arī iznāca. Citas komandas no mums baidījās, sakot: „Ak, atkal pret Kuldīgu jāspēlē!”

Pirms vairākiem gadiem uzvarējām Nacionālās līgas otrajā

„Man atdeve vienmēr ir uz 100%,” saka komandas Kuldīga/KNSS volejbolists Dāvis Andersons.

Dāvis Andersons blokā no kreisās.

Ja laika apstākļi ļauj, ziemā Dāvis (pa kreisi) labprāt spēlē hokeju.

divīzijā. Mums tas bija labs notikums. Tajā laikā strādāju Zviedrijā. Ar komandas biedriem bijām sarunājuši, ka regulārajā čempionātā spēlētu mazāk, bet, ja tiksims izslēgšanas spēlēs, tad iesaistīšos vairāk. Ar prāmi trīs vai pat četras nedēļas nogales braucu šurp uz spēlēm. Manuprāt, tas citiem deva stimulu, jo viņi redzēja, ka braucu šurp no Zviedrijas. Pašam arī to gribējās. Volejbolu spēlēju arī Zviedrijā.

Vai tev labāk patīk klasiskais vai pludmales?

Tie ir atšķirīgi sporta veidi. Jau natnes laikā izlasē biju gan klasiskajā volejbolā, gan *bīčā*. *Bīčs* patika vairāk, jo tur spēle vairāk ir uz mani. Ir tikai viens komandas biedrs, un piedalos katrā izspēlē. Zālē vairāk ir spēka spēle. Ar māņiem tur daudz neko neizdarīsi – jāsit stiprāk, un tā ir iespēja gūt vairāk punktu. Jābūt ātrūmam, precizitātei.

Vai zini, ar kādu ātrumu lido tava servētā bumba?

(Smejas.) Par to, kā situ bumbu, gan komandas biedri, gan draugi man dod visādas iesaukas. Pats to nejutu. Bet ar bumbas sitienu mēdzu izcelties. Sporta skolai ir serves mašīna – vajadzēs kādreiz ātrumu salīdzināt.

Kādām īpašībām jābūt, lai kļūtu par labu volejbolistu?

Volejbols ir inteligents sporta veids. Katra komanda ir savā tīkla pusē, un tev jāizdomā, kā bumbu nogādāt līdz grīdai, neejot ar pretinieku kontaktā. Jābūt daudzpusīgam, vajag gribasspēku, vēlmi būt labākam.

Esmu dzirdējusi, ka notiekot Andersonu ģimenes olimpiskās spēles.

Tas ir īpašs pasākums, kas no-

Dāvis dodas laukumā un sasveicinās ar komandas biedriem.

tiek jau 15 vai 16 gadus. Piedalās ģimenes un draugi. Tēvam ir liela zemes platība, kur ierīkots volejbola, pludmales volejbola un basketbola laukums, vēl ir vieta, kur skriet stafeti vai uzspēlēt futbolu.

Pirmajā gadā sacensības tika atklātas ar visu lāpas iededzināšanu, dalībnieku parādi un uzrunām, pēc tam bija apbalvošana. Lielākais skaits bijis ap 60. Katru gadu pasākums aug, un tagad jau ir iesaistīts dīdžejs, ir mūzika. Spēles notiek visu dienu.

Servējot.

Volejbola komanda Kuldīga/KNSS saka paldies

„Paldies atbalstītājiem – kokapstrādes uzņēmumam *Mars* un elektromontāžas uzņēmumam *KCE*, kuri parūpējušies, lai komanda izskatās un jūtas vienota. Milzīgs paldies uzņēmumam *Amazona grupa LV*, ka deva iespēju apmeklēt spēles, parūpējās par naktsmītnēm. Liels paldies kafejnīcai *The Marmalade*, jo visu sezonu gādāja, lai komandai netrūktu spēka un enerģijas. Liels paldies arī uzņēmumam *Akvile*, kas nodrošināja mūs un pretiniekus ar dabisku, garšīgu dzeramo ūdeni. Liels paldies Kuldīgas novada pašvaldībai un sporta skolai, kas deva iespēju trenēties un piedalīties valsts čempionātā. Un visbeidzot paldies mūsu septītajam spēlētājam – atbalstītājiem un karsējmeitenēm *Goldingen Cheerleading Team* – par lielisku atmosfēru zālē. Šāds atbalsts ir liels dzinulis laukumā parādīt savu vislabāko spēli. Izjūtas ir kā īstos volejbola svētkos!”

VIEGLATLĒTIKA

Sacensības Ugālē

Kuldīgas novada sporta skolas U12 grupas audzēkņi vērtīgu pieredzi un arī vairākas godalgas ieguvuši sacensībās Ugālē, ko rīkoja Ventspils novada sporta skola.

300 metru skrējienā meitenēm pirmā bija Keita Līdaka (54.98), otrā – Karlīna Kurzemiece

(55.11), trešā – Anna Zazerska (56.08). Zēniem ceturtais bija Maksims Kortaks (56.74), septītais – Gustavs Vītoliņš (57.30). 60 metru skrējienā trešā – Beāte Krūmiņa (9.28), sestā – K.Līdaka (9.77), septītā – K.Kurzemiece (9.84). 60 metru barjerskrējienā trešā – Elizabete Kiršteine

(11.93), ceturta – Aleksandra Baranovska (12.01). Tālākšanā meitenēm otrā bija E.Kiršteine (4,14 m), septītā – B.Krūmiņa (3,73 m), zēniem sestais – Jānis Upenieks (3,65 m). Lodes grūšanā trešā – E.Kiršteine (6,69 m), piektā – K.Līdaka (5,61 m).

Kuldīgas apli turpinās

Skriešanas seriāls *Kuldīgas apli Krauļu priedēs notiek arī šosezon.*

Otrā kārtā būs 26. aprīlī 17.30, trešā – 17. maijā 17.30, ceturta – 14. jūnijā 17.30, piektā – 12. jūlijā 17.30, sestā – 23. augustā 17.30, septītā – 13. septembrī 17.30, astotā – 4. oktobrī 17.00.

Vecuma grupas un distances:

1. grupa (2014. g. dzim. un jaunāki, 800 m),
2. grupa (2011.–2013. g. dzim., 1200 m),
3. grupa (2005.–2010. g. dzim., jauniešiem 2400 m, jauniešiem 3600 m),
4. grupa (1984.–2004. g. dzim.,

sievietēm 3600 m, vīriešiem 6000 m),

5. grupa (1983. g. dzim. un vecāki, veterānēm 2400 m, veterāniem 4800 m).

Tiks vērtētas sešas labākās kārtas. Uzvarētāju apbalvošana plānota 4. novembrī 19.00 klubā *Poligons* (Virvas ielā 15).

ZOLĪTE

Joprojām ietkarsti

Zolētāji spēles brīdī: Kārlis Romanovskis, Andris Polis, Andrejs Jēkabsons un Āris Pētersons.

Arvīda Mihņeviča piemiņas kausa izcīņā zolītē sestajā kārtā uzvarējis kuldīdznieks Kārlis Romanovskis (25 l. p. un 73 m. p.).

Otrais palicis Andrejs Jēkabsons no Kurmāles (24 l. p. un 83 m. p.), uz trešo vietu ar 20 l. p. pretendēja trīs: Andris Polis, Uldis Skrudze un Kaspars Ābuls. Visu izšķīruši mazie punkti, un ar divu punktu pārsvaru 3. vietu ieņēmis K.Ābuls no Kuldīgas. Kopvērtējumā līderu trijnieks pamainījies vietām: K.Romanovskis sevi pieteicis trešajā vietā, otrajā ir Aldis Kliemanis, pirmajā – A.Polis. Līdzīgi ir cīņā par labāko zolētāja titulu. Pirmo vietu ieņēmis A.Polis ar 18 zolēm, par otro ar 17 zolēm cīnās Ilgvars Jansons un K.Romanovskis, trešais ar 14 zolēm ir K.Ābuls.

Nākamā kārtā notika 23. aprīlī.

NOVUSS

Spēlē vairāk nekā divdesmit

Novusā sacensībās Nīkrācē startējuši 22 dalībnieki, un gan vīriešiem, gan sievietēm uzvarējuši viesi no Saldus novada.

Sievietēm pirmā – Sintija Statkus (Ruba), otrā – Biruta Leikarte (Nīkrāce), trešā – Dace

Guļāško (Nīgrande). Vīriešiem līdera godā Kristaps Freimanis (Ruba), otrais – Viktors Fjodorovs (Rudbārži), trešais – Jānis Siksa (Nīgrande). Bijuši dalībnieki no Ventavas (Ventspils novads), Kazdangas (Dienvid-

kurzemes novads), Nīgrandes un Rubas (Saldus novads), Gudeniekiem, Raņķiem, Rudbāržiem, Skrudas un Nīkrāces.

Nākamās sacensības būs 21. aprīlī 20.00, kad norisināsies nakts turnīrs.

TELPU FUTBOLS

Tuvojas noslēgumam

Kuldīgas novada atklātajā telpu futbola čempionātā aizvadītas ceturtdaļfināla spēles.

Rezultāti: *Zvejnieks – Ēdole 4:1, Kabile – Alsunga 8:0.*

Nikers sezonu beidz

Telpu futbola komanda *Nikers* Latvijas kausa izcīņas pusfinālā ar 0:6 zaudējusi vienībai *RFS Futsal*. Līdz ar to šī spēļu sezona tai beigusies.

SPORTA KALENDĀRS

- 1.IV 9.30 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U11 grupai.
- 1.IV 18.00, 2.IV 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā, pusfināla spēles: *Kuldīga/KNSS – Ogre/PGD.LV.*
- 1.IV 17.00 Kuldīgas sporta namā (Virvas ielā 13) – novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- 2.IV 14.00 Kuldīgas sporta namā –

- novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 2.IV 16.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 3.IV 19.30 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem, ceturtdaļfināls: *Sporta skola – Padure.*
- 4.IV 19.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem, ceturtdaļfināls: *Blice – Skrunda.*

- 8.IV 11.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais VOLEJBOLA čempionāta fināls vīriešiem.
- 15.IV 10.00 Kuldīgas sporta namā – pasākums *Lieldienu zaķis*
- 15.IV 11.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāta fināls TELPU FUTBOLĀ.
- 25.IV 10.00 Krauļu priedēs – Kuldīgas novada skolu sacensības pavasara KROSĀ.
- 26.IV 17.30 Krauļu priedēs – SKRIEŠANAS seriāla *Kuldīgas apli* 2. kārtā.

Inta Jansone, Kaspars Ābula, Dāvja Andersona arhīva un Lailas Liepiņas foto

ŠAUSANA

Mūsējiem godalgas

Latvijas čempionātā automātiskajā tranšeju stenda šausanā Kuldīgas šautuvē jauniešiem uzvarējis Mārtiņš Freimanis, bet vīriešiem otrais bijis Valdis Kalejs.

Par čempionu kļuvis Raitis Onužāns no Jaunjelgavas. Komandu vērtējumā Kuldīgai – sudrabs, bet līderu godā bija Saldus.

VOLEJBOLS

Liels brīdis drīz būs klāt

Novada atklātajā volejbola čempionātā vīriešiem Kuldīgas hallē drīz notiks ceturtdaļfināla spēles: 3. aprīlī 19.30 *Sporta skola – Padure*, 4. aprīlī 19.00 *Blice – Skrunda.*

Pamatturnīrs nospēlēts, un pusfinālā jau iekļuvušas *Kuldīga* un *Kurmāle*, bet *Īvande* čempionāts beidzies, izcīnot septīto vietu.

Pamatturnīra spēļu rezultāti:

Kuldīga – Īvande 3:0, rezultatīvākie attiecīgi ir Igors Krusters Bolsunovskis (14), Valdis Kalns (astoņi).
Sporta skola – Īvande 3:0, Fēlikss Cīrulis (17), Ivo Macpans, Valdis Kalns (pa septiņiem).
Kuldīga – Skrunda 3:0, Klāvs Stebulis (11), Visvaldis Dēvits (astoņi).
Sporta skola – Skrunda 3:0, F.Cīrulis (14), V.Dēvits (astoņi).
Sporta skola – Padure 3:0, Markuss Graudelis (11), Jānis Junkers (septiņi).

Skrundenieces – labākās

Saldus novada atklātajā volejbola kausa izcīņā sievietēm Nīgrandē uzvarējusi apvienotā Skrudas un Aizputes komanda.

Panākumu kaldinājušas Arika Velde, Ieva Zute, Krista Balgalve, Ance Jegore, Reičēla Rone, Annija Veigelte un Inita Gūtmane. Sacentās astoņas komandas.

DAMBRETE

Ramonai Serpānei – Latvijas bronza

Valsts čempionātā jauniešiem 100 lauciņu dambretē klasiskā U10 grupā trešo vietu izcīnījusi kuldīdzniece Ramona Serpāne.

Brālis Roberts Serpāns spēlēja U16 grupā un ieguvis septīto vietu.

FUTBOLS

Mazākie kļūst par līderiem

Kurzemes jaunatnes čempionātā futbolā telpās ziemas tūrē Kuldīgas novada sporta skolas U8 komanda kļuvis par līderi.

Puiši uzvarējuši spēlēs pret Nīcas, Ventspils, Grobiņas, Talsu, Saldus un Vaiņodes vienaudžiem. To paveikuši Valters Vanags, Jēkabs Blūms, Jēkabs Rozentāls, Edgars Roze, Kristers Linde, Krišs Ivanovskis, Adrians Jūrmalis, Oto Rušmanis un viņu treneris Māris Tilgalis.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

KULDĪGĀ

Kultūras centrā 31.III 19.00 senioru deju kolektīvu koncerts *Pārnovadu sadancis*. Piedalās: *Kuldīdznieks, Druva* (Druva), *Kamēr vari* (Kabile), *Misiņš* (Aizpute), *Draudzība* (Talsi), *Virši* (Skrunda), *Ance* (Ance).

1.IV 18.00 *Prāta spēļu* erudīcijas čempionāts *Latvijas kauss*. Reģistrē dalību e-pastā info@prataspeles.lv vai www.prataspeles.lv.

14.IV 19.00 *Pannas teātra* stendapa izrāde *Mačo*. Titullomā Ainārs Ančevskis, režisors Juris Rijnieks.

21.IV 18.30 Latvijas Leļļu teātra izrāde *Bez morāles. Ar lellēm*. Politiski erotisks kabare pieaugušajiem, ilgums – 2 h 20 min.

27.IV 19.00 *Ufo, izstāsti kādu joku!* Piedalās Kaspars Upaciers, viņa dēls, mūziķis Francis Upaciers, ģitārists Ainis Rudzītis. Jautri stāsti, jocīgas dziesmas, draiskas rotaļas, konkursi un balvas.

Kultūras centra pagalmā 9.IV 12.00 Lieldienu pikniks: šūpošanās, olu krāsošana, ripināšana un plenērs, ol-impiskās spēles.

Vecajā rātsnamā līdz 22.IV Kuldīgas mākslas skolas bijušo un tagadējo audzēkņu darbu izstāde *Kaķi*.

1.IV 12.00 dzīvā kakao iepazīšana, pieteikties izziņā pa tālr. 29334403.

5.IV 18.00 mājas zefīru darbnīca ar levu Bergmani, pieteikties līdz 3.IV,

sūtot izziņu pa tālr. 29334403.

Pie vecā rātsnama 2.IV 12.00 Kuldīgas Goda pilsoņa, aktiera Ēvalda Valtera 129. dzimšanas diena ar tēju.

Adatu fabrikā līdz 30.VI Mākslas akadēmijas studentu darbu izstāde. Piedalās: Jūlija Šilova, Jeļizaveta Hmeļova, Alise Builevica, Madara Kvēpa, Ieva Stalšene, Marta Veinberga. Kurators – Raimonds Kalējs.

Novada muzejā līdz 2.IV rakstnieces Andras Manfeldes un mākslinieces Neonillas Medvedevas izstāde *Uzzīmē baltu lietu*.

Līdz 23.IV ekspozīcija par novadpētnieku Valfrīdu Fromholdu-Treiju.

8.IV 11.00 ģimeņu padarīšana *Lieldienas*. Ģimenes ar bērniem aicinātas izveidot Lieldienu zaķa masku un groziņu, ar ko meklēt paslēptos saldumus.

Adatu fabrikā 6.IV 10.30 senioru skolas nodarbību par viedtālruna lietošanu vada Toms Girvaitis un Artis Gustovskis.

Bibliotēkā 31.III 14.00 tikšanās ar mākslinieci Ildzi Osi.

Līdz 30.IV Lūcijas Zahares izšuvumu izstāde *Ziedi*, Guntas Ruicēnas gleznu izstāde.

6.IV 14.00 ceļotmīļotāju nodarbība *Saplāno savu ceļojumu pats*.

Mākslas namā līdz 30.IV Ievas Vītoles-Lindkvistas un Oles Lindkvista izstāde *Vulkāns*: gleznas, zīmējumi, fotogrāfijas.

15.IV 17.00 trio *Senda* koncerts *Bēthovena un Brāmsa jaunības trio*.

19.IV 15.00 tikšanās ar žurnālistu, grāmatu autoru Armandu Puči.

21.IV 15.00 tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu, politologu Ivaru Ijabu.

26.IV 16.00 lasītāju klubs.

Koncertzālē Klavins Piano 1.IV 19.00 Latvijas pianista Georga Kjurdiana klaviermūzikas koncerts: *Bahs, Brāms, Vēbers, Bēthovens*.

KINOAFIŠA Kultūras centra kinozālē (Piltenes ielā)

Asterikss un Obelikss: Vidus kara-liste (2023), Francija. Piedzīvojumu komēdija. Ilgums: 1 h 52 min. 7+.

3.IV 17.20, 4.IV 17.30, 5.IV 19.30, 6.IV 17.30.

Pēc nodevīgā prinča valsts apvērsuma Ķīnas imperatore tiek ieslodzīta. Viņas vienīgā meita dodas uz Galliju, lai lūgtu palīdzību drošsirdīgajiem karotājiem Asteriksam un Obeliksam, kurus brīnumdzīra apveltījis ar pārcilvēcisku spēku. Dublēta latviešu valodā.

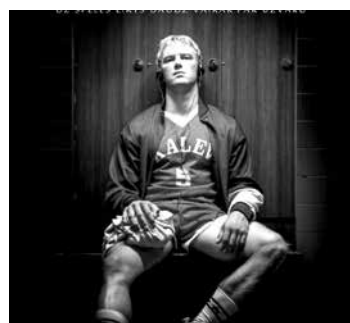
Kliedziens 6 (2023), Kanāda. Šausmu filma. Ilgums: 2 h 03 min. 16+.

3.IV 19.40, 4.IV 19.50, 5.IV 17.10, 6.IV 19.50.

Sērījas *Kliedziens* jaunākajā daļā slepkavas uzbrukumos izdzīvojušie atstāj pilsētu Vudsboro, lai sāktu jaunu dzīvi Ņujorkā. Angļu valodā ar subtitriem latviešu un krievu valodā.

Kalev (2022), Igaunija. Biogrāfiska drāma. Ilgums: 1 h 35 min. 7+.

10.IV 17.00, 11.IV 19.30, 12.IV 17.30, 13.IV 19.30.

pēc uzvaras. Baltijas komandām jāpieņem nozīmīgs lēmums, vai piedalīties Padomju Savienības čempionātā. Igaņu un krievu valodā ar subtitriem latviešu valodā.

Rokzvaigzne 3: atrodi savu ritmu (2022), ASV. Animācijas piedzīvojumu filma. Ilgums: 1 h 34 min. 10.IV 13.00, 10.IV 15.00, 11.IV 17.30, 12.IV 19.30, 13.IV 17.30.

Pēc pasaules turnejas Bodijs atgriežas ciematā atvilkt elpu. Kad viņš uzzina, ka meiteņu grupa K-9 nepazīst rokenrola leģendas, viņš jūt pienākumu pievienoties muzikālajam konkursam *Atrodi savu ritmu!*, lai iedvesmotu jauno rokzvaigzņu paaudzi. Dublēta latviski.

Satiec savu meistarau!

No 31. marta līdz 2. aprīlim visā Latvijā notiks šis ikgadējais pasākums – jau piecpadsmito gadu.

Vecajā rātsnamā 31. III 12.00 TLMS *Varavīksne* demonstrējumi un izstāde *Dubultauduma segas*.

Kultūras centra mazajā zālē 31.III 18.00 un 1.IV 12.00 rokdarbu kopa *Čaupe* ar izstādi *Pērļoti mauci*.

Alsungā, Suitu ķēķī, 1.IV 10.00 sklandraušu cepšana kopā ar saimnieci Skaidrīti Nagliņu. Pieteikties pa tālr. 26032206.

Alsungā, suitu mantojuma krātuvē, 1.IV 10.00 brunču šūšana kopā ar Lailu Puķīti. Tālr. 29378914.

Padures vecajā medpunktā (Liepās 14) 31.IV 18.00 tautisko brunču darbnīca ar audēju kopu *Andava*. Tālr. 29579939.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Kultūras namā 1.IV 18.00 deju svētku ieskaņas koncerts *Sadancojam Alšvangā*. Piedalās VPKD: *Sen Līgo* (Rīga), *Dimdari* (Vārme), *Viducis* (Jaunolaine), *Godi* (Ikšķile), *Suiti* (Alsunga), *Kursa* (Saldus).

Amatu mājā 2.IV 12.00 Lieldienas: olu krāsošana, darbnīcas bērniem.

Līdz 30.IV Margaritas Bērziņas gleznu izstāde *Daba ziemeļos – dabas un krāsu kaleidoskops*.

Bibliotēkā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstādes *Spilgti bezgalīgais stāsts* 2. daļa.

ĒDOLĒ

Bibliotēkā līdz 30. IV ēdolnieces Ievas Celmas gleznas.

Pie kultūras nama 9.IV 11.00 Lieldienas.

GUDENIEKOS

Pie šūpolēm 9.IV 10.00 Lieldienu priekš ar *Gudenieku suitiem*: olu ripināšana, meklēšana, kaujas.

ĪVANDĒ

Pie muižas 9.IV 12.30 Lieldienas.

KABILĒ

Saieta nama Sencis pagalmā 9.IV 12.00 *Raibās Lieldienas*: olu meklēšana, ripināšana, citas atrakcijas.

KURMĀLĒ

Pie pagastmājas 10.IV 10.00 Lieldienas.

LAIDOS

Bibliotēkā Oļģerta Visvalža Grūbes fotogrāfijas.

Sermītes bibliotēkā līdz 30.IV Irenes Briedes gleznu izstāde *Ar mani runā otas*.

Muižā (kungu mājā) 2.IV 16.00 Ievas Eperes dokumentālā filma *Laidi* par pamatskolas pēdējo – 101. – gadu (pirmizrāde).

Muižā (kreisajā spārnā) 7.IV 18.00 Aizputes Tautas teātra izrāde *Jūras gaiss*.

31.III 13.00 senioru pēcpusdienu ar draugiem *Laime nemīl viena pava-sarī būt*. Muzicēs Valters no Priekules.

Pie Bitītes 8.IV 16.00 Lieldienas: viesosies *Pārsteigumu karuselis* ar izrādi bērniem.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā līdz 30.IV Mārītes Vilesones rokdarbi, Dagnijas Jansones gleznas.

3.IV 9.00 nodarbība pirmsskolas vecuma bērniem *Pūcītes enciklopēdija*.

17.IV 13.00 lasītāju klubs.

Atpūtas centrā 2.IV 10.00 Jeļenas Egliņas lielformāta magoņu darbnīca.

Pie atpūtas centra 9.IV 12.00 Lieldienu tirdziņš un jampadracis.

PADURĒ

Deksnas pasākumu zālē 31.III 19.00 Turlavas amatiereteātra izrāde

Dāvana tantei. Autore – Rīta Missūne, režisore – Zanda Spulģīte.

Pie pagasta pārvaldes 8.IV 12.00 Lieldienas.

Muižā 1.IV 16.00 izstādes *Decentrē-jot, izkļiedējot vienuviet* atklāšana.

Autori: Luīze Rukšāne, Rūdolf Štamers, Karlīna Mežecka, Inga Meldere, Atis Jākobsons, Pēteris Sīlis, Anna Malicka, BmwAudi, Hele, Pauls Rietums, Annemarija Gulbe, Marta Viktorija Agruma. Izstādes tēma – centra un provinces attiecības, iespējamā uzmanības centru nobīde. Apcere par vietām, kurās kultūra un māksla ir koncentrēta, un vidi, kas ar šķietami nepieblīvīto telpu aicina izpausties. Autori novēro un pēta, Padures muižā atgriežoties vai nonākot pirmoreiz. Muiža atvērta no 13.00.

29.IV 19.00 muzikālā dzejas izrāde *Ziemeļnieks*. Piedalās Mārtiņš Vilsons, Svens Vilsons (ģitāra) un Gustavs Vilsons (kontrabass). Jura Kulakova dziesmas ar dzejnieka vārdiem no cikla *Ētera odējs* (2008) un S.Vilsona kompozīcijas.

Bibliotēkā līdz 31.V Alises Volanskas fotoizstāde *Padures ainavas. Mudītes piemiņai*.

12.IV 17.30 tikšanās ar Alisi Volansku – esejas par fotogrāfijās redzamajām vietām, fragmenti no topošās grāmatas *Padures mozaikas*.

5.IV 15.00 Lieldienu nodarbības.

PELČOS

Pie tautas nama 9.IV 13.00 Lieldienu jampadracis.

Ābeļciemā, Ābeļu ielā 22, 9.IV 10.00 Lieldienu jampadracis.

Bibliotēkā 5.IV 10.30 *Lasāmstunda* pirmsskolas vecuma bērniem.

12.IV 16.00 sveču dekupāžu vada Lāse Juska. Līdzī ņemt savu sveci.

RAŅĶOS

Bibliotēkā Māra Mihailova fotoizstāde *Runča dzīvesstāsts*, Anitas Andersones adītie apģērbi lellēm.

Sudmalnieku birzī 9.IV 11.00 Lieldienas ar zaķi un atrakcijām.

RENDĀ

Kultūras namā 1.IV 18.00 senioru kolektīva *Renda* sadraudzības koncerts *Danči ne pa jokam*, būs arī *Džūkste, Kamēr vari* (Kabile), *Virši* (Skrunda) un vidējās paaudzes kolektīvs *Snēpele*.

8.IV 18.00 Vārmes amatiereteātra *Es un tu* izrāde *Kalnu Tāle*. Režisore – Lida Čevere.

RUDBĀRŽOS

Pie pagasta pārvaldes 9.IV 13.00 Lieldienu tirdziņš, 15.00 pasākums bērniem.

Pie muižas 10.IV 10.00 pārgājiens kopā ar jauno putnu vērotāju Valteru Videnieku no Pāvilstas. Valters skaistos lidotājus arī iemūžina foto-

grāfijās, skicē un izkrāso kā akvareli. Pieteikties pa tālr. 29126820 (Ingai).

Bibliotēkā līdz 31.V Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās*.

RUMBAS PAGASTĀ

Lieldienas ciematos 9.IV: 11.00 Mežvaldē, 13.00 *Bukaišos*, 15.00 Novadniekos.

Bibliotēkā 3.IV 16.00 Lieldienu darbnīca bērniem.

4.IV 9.30 radoša darbnīca.

17.IV 16.00 lasītāju klubs.

SKRUNDĀ

Kultūras namā 1.IV 12.00 konkurss *Skrundas balss*.

1.IV 19.00 Teātra diena *Īsumā par...* piedalās Laidu, Raņķu amatiereteātris, Rudbāržu *Spēlmaņi*, Skrudas SAAN, Nīkrāces *Brinida*.

Līdz 21.IV Ingas Ozolas fotoizstāde *Rītausmā*.

Pie kultūras nama 9.IV 15.00 Lieldienas: darbnīcas, muzikālā izrāde *Oliņ bolīņ, čimpiņ rimpīņ*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 31.III 19.00 Silvas Zālītes jubilejas koncerts *Tā ir dzīve*.

Keramikas studijā Māra līdz 31.V Tautas daiļamata meistares Olgas Raševicas darbu izstāde.

Luterāņu baznīcā 9.IV 8.00 Lieldienu dievkalpojums, dziedās Snēpeles sieviešu un vīru ansamblis.

Brīvdabas estrādē 10.IV 11.00 Lieldienu jampadracis un cirka rotaļu izrāde *Kā zaķis brauca uz Rīgu pēc skābu kāpostu sēklām*.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 6.IV Nataljas Jurkevičas medus prajāņu izstāde *Pavasaris*.

Līdz 30.IV Mārīņa Pizika lidmodeļi, Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Zirgi*.

12.IV 12.00 interešu kluba tikšanās ar skrējēju Ludmilu Joci. Iepriekš pieteikties.

Pamatskolas stadionā 21.IV 13.00 lidmodeļu šovs sadarbībā ar Kuldīgas aviācijas sporta klubu. Ieeja ar pašgatavotu papīra lidmašīnu, uz kuras ir vēstījums par mieru pasaulē.

Kultūras namā 18.IV 13.00 senioru balle, spēlēs Artis Šimpermanis. Pieteikties līdz 13.IV pa tālr. 26263960 (Zandai).

Dižgailu parka estrādē 10.IV 13.00 Lieldienas: pašdarbnieku priekšnesumi, leļļu teātris, zaķis ar spēlēm.

VĀRMĒ

Bibliotēkā līdz 31.V 3. klases audzēkņu darbu izstāde *Kopējām Purvīti*.

14.IV 17.30 vingrojumi un ieteikumi *Gatavojamies dārza darbiem*.

21.IV 17.30 skalu grozu darbnīca.

Aizupītēs 10.IV 12.00 Lieldienas: olu kaujas, ripināšana, zaķa uzdevumi.

PĀRDOD

ARAMZEMI (20 ha). Cena: 7500 EUR/ha. Jāmaiķos, Turlavas pagastā. Tālr. 26803357.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (270 EUR/paleta), klucīšus (115 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv. Sadarbojamies ar sociālajiem dienestiem.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 252 EUR par paleti + piegāde. Tālr. 20331463.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Pārdod ar piegādi skaldītu **MALKU**, 3 m meža malku, zāģētavas atgriezumus. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 29711967.

Pārdod skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 26632723.

Pārdod nomaļu **MALKU**. Tālr. 28134800.

PIEMINEKĻI, KAPU APMALES, FUTLĀRI. Atsākam sezonu, cenas palikušas iepriekšējās – nemainīgi zemas. Gaidām jūs Skrundā, Liepājas ielā 20. Tālr. 29533360.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

Sertificētu **KARTUPEĻU SĒKLU**: 'Laura', 'Nandina', 'Wega', 'Ranomi'. Iespējama piegāde. Tālr. +37129432458.

Pārdod **KARTUPEĻUS** 'Vineta'. Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 26821553.

TRŪDMĒSLUS, 4 EUR par maisu. Tālr. 28789723.

PĒRK

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** – izcirtumus, jaunaudzēs, briestaudzes. Interesē dažāda lieluma platības. Augstākā cena reģionā. Tālr. 25731315.

Mežu, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

Izcirtus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirmsas, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

MEŽUS, cirmsas, malku. Tālr. 26544462.

Apses **ŠKINDELKOKUS**, cena, sākot ar 90 EUR/m³. Tālr. 29463710.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS un lauksaimniecības tehniku. Tālr. 25357742.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Niva, Jepisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktorus *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktorus *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

Autokapsēta pērk un noraksta **NOLIE-TOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Zis **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**, braucu pakal. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

KALĒJA LAKTU, dampāmuru, stangas. Tālr. 29973787.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Profesionāli **MEŽIZSTRĀDES PAKALPOJUMI**. Tālr. 25916221.

SIA **Bērzi plus** **NOTĪRA KRŪMU APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Tālr. 29150380.

APAUGUMA NOVĀKŠANA, izvešana, šķeldošana. Labi maksājām. Ekskavatora pakalpojumi. Tālr. 26182166.

JUMTU REMONTS, visu veidu jumtu materiālu piegāde, fasādes siltināšana un apdare, materiālu piegāde. Tālr. 22451975.

VAJADŽĪGI

SIA **KCE** (41203037327) aicina darbā **ELEKTROMONTIERUS** ar pieredzi. Darbs Kurzemē. Atalgojums, sākot ar 1200 EUR (bruto).

PĀRDOD viegli uzstādāmas dažādu izmēru un veidu polikarbonāta **SILTUMNĪCAS**. Aizvedīsim. **T. 27848667.**

Veicam visu veidu **JUMTA UN BŪVNIECĪBAS** darbus. Tālr. 26844885.

JUMTA KONSTRUKCIJU UZSTĀDĪŠANA, jumtu maiņa, fasādes siltināšana un citi darbi, piegādājam materiālus. Tālr. 26228521.

SILTINĀM MĀJAS ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Zāģē un skalda **MALKU**. Tālr. 29402125.

Zāģē, skalda, krāmē **MALKU**. Tālr. 25916221.

DZIĻURBUMI. Tālr. 29296723.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

IZGATAVOJAM UN UZSTĀDĀM lapenes, koka karkasa mājas, garāžas, žogus, skatu torņus, laipas, bērnu laukumus. Tālr. 25916221.

Pirmdien, 3. aprīlī, Mārtiņzālē no 10.00 līdz 13.00 notiks **DONORU DIENA**. Līdzīgi ņemt pasi, donora apliecību un savu bankas konta numuru. Laipni lūdzam! Tālr. 26045551.

ATJAUNO VANNU EMALJU. Tālr. 20605520.

LĪDZJŪTĪBAS

*Reiz nozied viss, kam ziedu krāšņums dots,
Tik paliek mūžs, ar darbiem vainagots.*

/Ā.Elksne./

Visdziļākā līdzjūtība Cimošku ģimenēm, māmiņu mūžībā pavadot.

Dzintaru ielas 9. mājas
4. sekcijas kaimiņi

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Arturam Cimoškam un tuviniekiem, mammu mūžībā pavadot.

Amazone Grupa

PĒRKAM

Augošu koku cirmsas un sortimentus pie ceļa;

- Meža īpašniekiem:**
- Veicam bezmaksas konsultācijas;
  - Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
  - Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

 Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307 lv

Nākamais laikraksta numurs iznāks trešdien, 5. aprīlī.

Tam sludinājumus un reklāmu lūdzam iesniegt līdz **pirmdienas, 3. aprīļa, 12.00.**

LAIKAZINĀS

Siltumu vēl nesola

Brīvdienās atkal kļūs aukstāk, nokrišņi mazināsies, bet iegriezīsies brāzmais ziemeļu vējš, nākamajā nedēļā līdz Lieldienām gaiss iesils, bet ļoti lēni.

Kā vakar izteicās LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis, sinoptiķi saņemot teju izmisīgus saucienus: „Kad tas beigsies?” Proti, domāta ziema, kas pēc klimatiskajām normām nemaz nebija barga, taču ir gara, ar puteņiem, atkušņiem un atkalu bagāta.

Diemžēl līdz brīdim, kad temperatūra sāks celties ievērojami, vēl ilgi jāgaida. Aukstā gaisa masa,

kas skar Latviju, nonākusi līdz dienvidiem un aptver plašu teritoriju no Arktikas līdz Vidusjūrai Ēģiptes piekrastē. Pie mums šonedēļ temperatūra bija no dažiem grādiem virs nulles dienā līdz –5 naktī, bet netāļajā Polijā tā pazeminājās līdz –7, Slovērijas Tatros pat līdz –20. Neliels sals valdīja Ukrainā un vēl daudzviet. Tikmēr Rietumeiropā iepļūdis siltais gaiss un ir tādi paši grādi jau plusos. Šajās dienās nelielu siltumu jūtam arī mēs. Šodien visā Latvijā būs virs nulles, Kurzemē jūras piekrastē iesils līdz +6 un vairāk.

Taču naktī uz sestdienu atkal kritīs līdz nullei un zemāk.

Ieskatoties novērojumu vēsturē, aukstas un sniegotas marta beigas nav nekas pārsteidzošs ne vien valsts austrumos, kur ziemas vairāk, bet arī daudzviet citur. Pērn 30. martā lielā daļā Latvijas bija 10–14 grādu sals, bet pēdējā desmitgadē sniegs šai laikā zemi klājis katru otro gadu. Gan zemās temperatūras, gan vēja un nokrišņu dēļ šīs brīvdienas, kas sakrīt ar otrā pavasara mēneša sākumu, pavasarīgas sajūtas neradīs. Arī nākamnedēļ būs līdzīgi. Ar Liel-

dienu prognozēm sinoptiķi nesteidzas, lai nesagandētu svētku prieku.

Šodien Viduskurzemē būs apmākusies, lietaina, iespējams slapjš sniegs, ap +5 grādiem. Sestdienu mākoņaina, bet diezgan saulaina – nokrišņi nav gaidāmi, mērens Z/ZA vējš. Naktī uz svētdienu temperatūra nokritīs līdz –4, dienā būs līdz +5, bet ziemelis brāzmās sasniegs 14 m/sek. Naktī atkal sals līdz –4 grādiem. Jaunās nedēļas sākums būs dzestrts un apmācies, snigs slapjš sniegs.

Daina Tafelberga

VĀRDADIENAS

No 1. līdz 8. aprīlim

1. Dagne (81), Dagnis (394)
2. Irmgarde (7)
3. Daira (480), Dairis (859), Daiva (120)
4. Ārvalda (-), Ārvalds (3), Herta (207), Valda (1892)
5. Aivija (148), Vidaga (17), Vija (5100)
6. Dzinta (16), Filips (632), Vīlps (6), Zinta (616)
7. Helmuts (519), Zina (256), Zinaīda (1114)
8. Dana (2416), Dans (295), Danute (319), Edgars (15 552)

Populārākie: Vija un Edgars.

Pa telefonu gadās visādi

Herta Galiņa, alsundzniecē, SIA *Aquafence Latvia* menedžere:

– Manu vārdu izvēlējās tētis. Bija kāds radu saiets, kurā onkulis tētīm teicis: ja viņam būtu meita, sauktu par Grētu. Tētis atbildējis: „Ja viņam būs meita, sauks par Hertu.” Tā arī tiku pie sava vārda. Man tas patīk, jo ir rets – nevienu citu Hertu nepazīstu. Parasti grūtības ar vārdu rodas tad, kad telefoniski kaut kur piesakos vai ko rezervēju. Tad otrā pusē cilvēki pārrakstās un piedēvē man citus vārdus. Bet lielākie kuriozi gadās tad, kad kāds, pārsvarā krievu cilvēki, mani nodēvē par Gaļīnu. Laikam domā, ka Herta ir uzvārds.

Amanda Gustovska
Hertas Galiņas arhīva foto

JOKI

Maksas ārsti labi zina: veselība – tas nozīmē, ka trūkst zināšanu par visām iespējamajām slimībām.

*****

Viriešu mīkla: „Kāpēc pati labākā žilēte kārbīnā vienmēr ir pati pēdējā?” Atšķirībā no pirmajām ar to var skūties pat mēnesi.

*****

– Dakter, es gribu, lai jūs man sakāt taisnību, lai cik skaudra tā būtu! Pasakiet skaidri, kad man atkal jāatgriežas darbā!

*****

– Dakter, vai esat paveicis daudz šādu operāciju?
– Jā, šī būs sešdesmitā!
Klusa medmāsas balss:
– Varbūt beidzot arī izdosies...

ES ZIŅAS

Uzlabos robežu pārvaldību

Lai uzlabotu Eiropas Savienības (ES) ārējo robežu pārvaldību un migranti ātrāk atgrieztos mītnes valstī, ja tiem nav pamatota iemesla šeit uzturēties, tiks ieviestas jaunas iniciatīvas, kas ES valstu robežkontrolei un citām institūcijām ļaus efektīvāk sadarboties. Paredzēts ieviest jaunus tehnoloģiskus risinājumus, attīstīt kopēju atgriešanās sistēmu, uzlabot sadarbību ar tām valstīm, no kurām un caur kurām galvenie migrācijas maršruti ved uz ES, kā arī attīstīt vēl citu sadarbību efektīvākai procesa pārvaldībai, vienlaikus rūpējoties par migrantu pamattiesībām. Tiek prognozēts, ka, ieviešot jauno stratēģiju, tiks mazināta nedroša un neatbilstīga migrācija – tā palīdzēs novērst cilvēku ekspluatāciju, izjaucot noziedzīgus kontrabandas tīklus.

Atbalstīt cilvēkus ar ļoti maziem ienākumiem

Eiropas Parlamenta deputāti nobalsojuši par priekšlikumu dzīves dārdzības krīzi mazināt ar jaunu tiesību aktu, kas modernizētu un stiprinātu minimālā ienākuma shēmas valstīs. Deputāti prasa izstrādāt ES direktīvu par adekvātu minimālo ienākumu, lai atbalstu padarītu pieejamāku un efektīvāku. Direktīvai jāpalīdz nodrošināt to, lai darba tirgū tiktu iekļauti tie cilvēki, kas pašlaik ir ārpus tā. ES valstīm būtu regulāri jāizvērtē savas minimālā ienākuma shēmas un vajadzības gadījumā tās jāmaina, lai garantētu tādu atbalstu, kas atbilst vismaz attiecīgās valsts nabadzības riska sliekšnim. Deputāti arī vēlas, lai cilvēki par minimālā ienākuma shēmām vairāk zinātu un tās būtu vairāk pieejamas ļaužu grupām īpaši nelabvēlīgā situācijā.

Sagatavojis informācijas tīkla
Europe Direct Kuldīgas birojs

DRUKĀTO laikrakstu var abonēt mūsu portālā www.kurzemnieks.lv.

Ir divas iespējas.

1. Abonēt tikai e-avīzi.
2. Vienlaikus ar e-avīzi pasūtīt drukāto avīzi, kas jums tiks atnesta pastkastītē.

Jānorāda, vai vēlaties ar TV un radio programmu vai bez tās.

To var izdarīt, ieejot portālā un labajā augšējā stūrī nospiežot ikonu *Abonē*.

Ja ir neskaidrības, var zvanīt pa tālr. 63324881.

Uz skatuves jārunā droši

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā skatuves runas konkursā *Zvirbulis* šogad piedalījušies divpadsmit 1.–3. klases audzēkņi. Astoņi labākie izvirzīti novada konkursam.

Skolas mērogā vairākus gadus atpakaļ rīko sākumskolas pedagoģe Saiva Peskopa, kura stāsta, ka tā jau ir kā tradīcija. „Tā ir iespēja mazajiem spert pirmos soļus uz skatuves, un kur citur to darīt, ja ne pašu skolā?” viņa retoriski jautā. Diplomus un balviņas saņēmuši visi 12 dalībnieki: „Labākos neizdalījām, jo visi, kuri uzstājās, savā klasē ir labākie runātāji.”

Skolotāja skaidro, ka ar izteismīgu dikciju vien nepietiek. Teksts jāiemācās no galvas, palīgā nāk pedagoģi un vecāki: „Tekstus skolēns izvēlas kopā ar skolotāju. Lai katru gadu astrastu jaunus un interesantus, kas bērniem patīktu un piestāvētu, ir diezgan jānopūlas. Es sagatavoju vienu pirmklasnieci, piemēklēju tekstu no *Bēnu žūrijas* grāmatas *Nepaklausīgais vectētiņš*. Trešās klases skolēniem patikuši fragmenti no grāmatas *Lieliskā dzīve bez „Zoom”*, bija arī Imanta Ziedoņa darbi, fragmenti no *Pepijas Garzeķes*.”

Runātājus vērtējusi žūrija: skolotāji Kārlis Neimanis, Gunita Konute un direktores vietniece izglītībā Dace Rimaševska. Kritēriji bijuši tādi paši kā novada konkursā, un maksimāli varēts iegūt 50 punktu. „Skolotāji bērnus sagatavoja pēc nolikuma, skatoties, lai runātājs atklātu domas, radītu spilgtu

Skatuves runas konkursā *Zvirbulis* – dalībnieki no V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas.

priekšstatu par notikumiem tekstā, lai būtu saikne ar klausītājiem, skaidra dikcija un repertuārs atbilstu runātājam.”

Visaugstāko vērtējumu ieguvuši 3. klases audzēkņi Letīcija Kazakeviča (1. vieta), Emīlija Grečko (2. vieta), Valters Millers (3. vieta) un Emma

Ruska (4. vieta). Uz novada konkursu žūrija sūtīs šos četrus un pirmklasnieces Esteri Lasmani, Rasu Osi un Martu Rusku. S.Peskopa saka lielu paldies vecākiem un skolotājiem, kuri bērnus sagatavojuši.

Amanda Gustovska
Saivas Peskopas arhīva foto

Kurzemes biznesa klubā – saruna par būvniecību

Uzņēmēji var pieteikties Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) Kurzemes biznesa kluba pasākumam *Būvniecības jomas izaicinājumi 2023*, kas 5. aprīlī no 14.00 notiks Kuldīgā, Adatu fabrikā.

Dalība ir bez maksas, jāreģistrējas līdz 3. aprīļa 12.00: www.mittoevents.com/ltrk-kbk-kuldiga/register. LTRK šo pasākumu rīko sadarbībā ar Kuldīgas novada domi, uzņēmumiem *Motiva Latvija*, *Rietumu būvvaldība* un *Spiciejumti.lv*.

Ar būvniecības stabilitātes uzdevumiem iepazīstinās Latvijas Būvuzņēmēju apvie-

nības vadītājs Gints Miķelsons, par pandēmijas un kara Ukrainā ietekmi uz nozari un šīgada tendencēm stāstīs Latvijas Bankas ekonomiste Daina Pelēce, par aktuālo informēs Ekonomikas ministrijas būvniecības politikas departamenta direktore Olga Feldmane. Diskusijā piedalīsies arī SIA *AGB serviss* valdes priekšsēdis Aivars Bundzens, Būvniecības industrijas digitalizācijas asociācijas valdes loceklis Jānis Kreics un SIA *Bukoteks* finanšu direktors Edgars Kronbergs.

Papildu informācija: santa.eizenarna@ltrk.lv, tālr. 29757233.

